

د لاویانو کتاب

سرریزه

د لاویانو کتاب د تورات دریم کتاب دی. د دې کتاب نوم د لاوي د قبیلې څخه اخیستل شوی دی چې هغوی د کاهنتوب وظيفه په غاړه لرله.

په دې کتاب کې د عبادت او قربانۍ په باره کې ډېر قوانین موجود دي چې خدای پاک اسرايیلیانو ته ورکړي دي. همدارنگه په دې کتاب کې د کفارې لویه ورځ او نور مهم مذهبي اخترونه هم بیان شوي دي. دا کتاب د مذهبي پاکوالي په هکله هم لارښوونې کوي (دا مونږ ته روښانه کوي چې کوم شیان پاک دي او کوم شیان ناپاک دي). داسې قوانین هم بیانوي چې په هغو کې ویل کېږي چې خلک باید په کومې طریقي سره د خدای پاک عبادت وکړي او څرنگه باید په غریبانو باندې مهرباني وکړي.

د لاویانو د کتاب موضوع پاکوالی دی. کله چې اسرايیل په مصر کې د فسحې د قربانۍ او د سینا په غره باندې د لوظ په کولو سره د خدای پاک د خاص میراث په توګه بېل کړای شول، د لږې مودې په تېرېدلو سره هغوی په بت پرستی یعنې طلايي خوسي ته په عبادت کولو هغه لوظ مات کړ. یوازې د حضرت موسی^۱ په شفاعت سره خدای پاک د هغوی د نابودولو څخه تېر شو او د هغوی سره یې خپل لوظ نوی کړ.

د لاویانو کتاب او حتی^۱ د مقدس کتاب ټوله زړه لوظنامه د حیواناتو قرباني کول د خدای پاک په حضور کې د عبادت کولو د یوې اساسي برخې په توګه بیانوي. ګناهکارانو به د خدای پاک حضور

ته د رسېدلو په خاطر قرباني کوله. دا قرباني به د هغوی د گناهونو د پټولو یوه وسیله ګرځېدله.
قرباني به د بدل په توګه وه چې د یو گناهکار په ځای به ترسره کېدله.

البته دې قربانیو نه شو کولی چې د گناه ملامتي په رښتیني ډول پاکه کړي، خو دا یوه وسیله وه چې اسراییلو ته به یې دا ښودل چې هغوی قربانی کولو ته ضرورت لري او د عیسی^۱ مسیح د قربانی یوه نمونه وه چې په آینده کې به د ټولو دپاره قرباني کېده.

د موضوعگانو فهرست:

د نذرانو او قربانیو په باره کې قوانین ۱: ۱ - ۷: ۳۸

د حضرت هارون او د هغه د زامنو ټاکنه د کاهنانو په توګه ۸: ۱ - ۱۰: ۲۰

د مذهبي پاکوالي او ناپاکۍ په باره کې قوانین ۱۱: ۱ - ۱۵: ۳۳

د کفارې ورځ ۱۶: ۱ - ۳۴

په ژوندون او عبادت کې د پاکوالي په باره کې قوانین ۱۷: ۱ - ۲۷: ۳۴

سوزېدونکي نذرانه

۱ (۱) څښتن حضرت موسی^۱ له مقدسې خېمې څخه راوغوښت او ورته ویې فرمایل: (۲)

>اسراییلیانو ته ووايه: کله چې ستاسو څخه یو څوک څښتن ته یوه نذرانه راوړي، هغه دې د خپلې

پادې یا رمې څخه یو حیوان د خپلې نذرانې په توګه راوړي. (۳) که چېرې هغه د خپلې پادې

څخه یو حیوان د سوزېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کوي، هغه باید یو داسې غویي راولي چې څه

عیب په کې نه وي. هغه باید د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې وړاندې کړي، ترڅو څښتن

هغه قبول کړي. (۴) هغه به د حیوان په سر باندې خپل لاس کېږدي او دا به د هغه د گناهونو د

لېرې کولو دپاره د کفارې په توګه قبول شي. (۵) هغه باید د څښتن په حضور کې غویي حلال

کړي او د هارون زامن به چې د کاهنانو په توګه خدمت کوي، د هغه وینه راوړي او د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې چې د مقدسې خېمې د دروازې په مخکې ده وشیندي. (۶) بیا به د هغه حیوان پوستکی وباسي او ټوټې ټوټې به یې کړي، (۷) او کاهنان دې د قربانۍ په ځای باندې لرګي په ترتیب سره کېږدي او اور دې ولګوي. (۸) هغوی دې د حیوان ټوټې د سر او وازګې سره په اور باندې کېږدي. (۹) هغه نفر باید کولمې او پښې ومینځي او کاهن دې هغه ټول په قربانګاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، یو داسې بوی دی چې په څښتن باندې ښه لګیږي.

(۱۰) که چېرې هغه نفر له خپلې رمې څخه یو حیوان وړاندې کوي، هغه باید نر وي او څه عیب په کې نه وي. (۱۱) هغه باید د څښتن په حضور کې د قربانۍ د ځای شمال خواته حلال کړي او کاهنان به د هغه وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندي. (۱۲) وروسته له دې چې حیوان ټوټې ټوټې شي، کاهن به دا ټولې برخې د سر او وازګې سره په اور باندې کېږدي. (۱۳) هغه باید کولمې او پښې ومینځي او کاهن دې دا قرباني وړاندې کړي او هغه ټول دې په قربانګاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، یو داسې بوی چې په څښتن باندې ښه لګیږي.

(۱۴) که چېرې هغه یو مارغه د سوزېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کوي، هغه باید یوه کوتره یا قمري وي. (۱۵) کاهن به هغه په قربانګاه باندې وړاندې کړي، د هغې اورمېر به تاو کړي او سر به یې د قربانۍ په ځای باندې وسوزوي. د هغې وینه به د قربانۍ د ځای په اړخ کې وڅڅیږي. (۱۶) د هغې ججوره به د هر څه سره لېرې کړي او د قربانۍ د ځای لمرخاته خواته به یې وغورزوي چېرته چې ایرې اچول کېږي. (۱۷) د هغې وزرونه به ونیسي او بدن به یې په منځ کې داسې څیړي کړي چې وزرونه یې ورڅخه بېل نه شي او بیا به هغه ټول په قربانګاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، یو داسې بوی چې په څښتن باندې ښه لګیږي.

۲ (۱) کله چې ستاسو څخه څوک څښتن ته د غلې دانې نذرانه وړاندې کوي، هغه نذرانه دې د بنو اوږو څخه وي. په هغې باندې دې د زيتونو تېل توی کړي، خوشبويي دې ورباندې واچوي (۲) او د هارون زامنو يعنې کاهنانو ته دې وروړي. کاهن به د ټولې خوشبويي سره د بنو اوږو څخه چې تېل ورسره گډ دي يو موتی راواخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، په قربانگه باندې وسوزوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. (۳) د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو ده، دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي.

(۴) که چېرې نذرانه داسې ډوډی وي چې په تنور کې پخه شوې وي، بايد فطيره وي. هغه بايد د داسې بنو اوږو څخه جوړه شوې وي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي يا نری ډوډی چې د زيتونو تېل ورباندې سولول شوي وي. (۵) که چېرې نذرانه داسې ډوډی وي چې په تبي باندې پخه شوې وي، هغه دې له داسې بنو اوږو څخه جوړه شي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، مگر فطيره دې وي. (۶) هغه ټوټې ټوټې کړئ او نور تېل ورباندې واچوئ، دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. (۷) که چېرې نذرانه داسې ډوډی وي چې په ارکاره باندې پخه شوې وي، هغه دې د بنو اوږو او د زيتونو د تېلو څخه جوړه شي. (۸) له دې شيانو څخه چې کومه د غلې دانې نذرانه جوړه شوې وي، هغه څښتن ته راوړئ او کاهن ته يې وړاندې کړئ، هغه به يې د قربانۍ حای ته يوسي. (۹) کاهن به له هغې څخه يوه برخه واخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، په قربانگه باندې وسوزوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. (۱۰) د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو ده. دا ډېره مقدسه ده. دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي.

۱۱ هغه د غلې دانې نذرانې چې خښتن ته يې وړاندې کوي، په هيڅ يوه کې دې خميره نه وي. تاسو بايد په هغو نذرانو کې چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي هيڅ خميره يا شات استعمال نه کړئ. ۱۲ بايد د اولينو غلو دانو څخه چې هر کال يې رېبې خښتن ته يوه نذرانه راوړئ، خو هغه بايد په قربانگاه باندې ونه سوزول شي. ۱۳ د غلې دانې په هرې نذرانې باندې مالگه واچوئ، ځکه چې مالگه د خدای او ستاسو په منځ کې د لوظ استازيتوب کوي. (تاسو بايد په خپلو ټولو نذرانو باندې مالگه واچوئ.)

۱۴ کله چې تاسو خښتن ته د اولنيو رېبل شويو غلو دانو نذرانه راوړئ، نو نينې شوې دانې يا ميده اوږه ورته وړاندې کړئ. ۱۵ په هغې باندې د زيتونو تېل ورزيات کړئ او خوشبويي ورباندې واچوئ. دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. ۱۶ کاهن به د ميده اوږو او تېلو يوه برخه د نمونې په توگه د ټولې خوشبويي سره يوځای د يوې نذرانې په توگه وسوزوي.

د سلامتې نذرانه

۳ ۱ کله چې څوک د خپلې يادې يو حيوان د سلامتې د نذرانې په توگه د خښتن په حضور کې وړاندې کوي، هغه دې يو داسې غويي يا غوا وي چې کوم عيب په کې نه وي. ۲ هغه به خپل لاس د حيوان په سر باندې کېږدي او هغه به د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې حلال کړي. بيا به د هارون زامن چې کاهنان دي، هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. ۳ هغه نفر دې د حيوان دغه برخې خښتن ته د داسې قربانۍ په توگه چې په اور باندې تيارېږي وړاندې کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، ۴ پښتورگي د وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د ايښې ډېره ښه برخه. ۵ بيا دې کاهنان هغه ټوله د سوزېدونکې نذرانې سره په قربانگاه باندې وسوزوي. د داسې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لگېږي.

٦) که چپرې هغه نفر د خپلې رمې څخه یو حیوان څښتن ته د سلامتی د نذرانې په توګه وړاندې کوي، هغه دې یو داسې ښځینه یا نر حیوان وي چې کوم عیب په کې نه وي. ٧) که چپرې هغه پسه وړاندې کوي، ٨) نو خپل لاس دې د حیوان په سر باندې کېږدي او هغه دې د خېمې په مخ کې حلال کړي. کاهنان به د هغه وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وښیندي. ٩) هغه دې د سلامتی د نذرانې څخه یوه داسې قربانې راوړي چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي: لکه د هغې وازګه، ټول لم چې له شمزۍ څخه پرې کړل شوی وي او ټوله وازګه چې په کولمو باندې پرته وي، ١٠) پښتورګي د هغې وازګې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره ښه برخه. ١١) کاهن دې هغه د خواړو د نذرانې په توګه څښتن ته په قربانګاه باندې وسوزوي.

١٢) که چپرې د هغه نفر نذرانه یوه وزه یا وز وي، ١٣) نو خپل لاس دې د حیوان په سر باندې کېږدي او د مقدسې خېمې په مخکې دې حلال کړي. بیا به کاهنان د هغه وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وښیندي. ١٤) هغه دې د خپلې نذرانې یوه برخه چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي وړاندې کړي: ټوله وازګه چې په کولمو باندې پرته وي، ١٥) پښتورګي د هغې وازګې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره ښه برخه. ١٦) کاهن به دا ټول د خواړو د نذرانې په توګه چې څښتن ورباندې خوشالېږي په قربانګاه باندې وسوزوي. ټوله وازګه د څښتن ده.

١٧) هیڅ اسرایلی نه شي کولی چې کومه وازګه یا وینه وځوري. دا یو دایمي حکم دی چې ټول اسرایلیان چې هرچېرته اوسېږي باید د هغه څخه پیروي وکړي.

په سهوې سره د شویو ګناهونو دپاره نذرانه

٤ ١) څښتن حضرت موسی^١ ته وفرمایل: ٢) >اسرایلیانو ته ووايه: کله چې څوک ګناه کوي او په سهوې سره د څښتن حکمونه ماتوي، هغه باید دا لاندیني مقررات مراعت کړي.

(۳) که چېرې مشر کاهن گناه وکړي او په دې ډول قوم گناهکار کړي، هغه به يو داسې ځوان غویي وړاندې کوي چې کوم عیب په کې نه وي او د خپلې گناه دپاره به يې څښتن ته قرباني کوي.

(۴) هغه دې غویي د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راولي، خپل لاس دې د هغه په سر باندې کېږدي او د څښتن په حضور کې دې هلته حلال کړي. (۵) بيا به مشر کاهن د غویي له وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خېمې ته به يې يوسي. (۶) هغه دې خپله گوته په وينه کې غوټه کړي او لږه وينه دې واخلي او اووه ځلې دې د څښتن په حضور کې د مقدس ځای د پردې مخې ته وشیندي. (۷) بيا به کاهن لږه وينه په خېمه کې د خوشبویي د قربانگاه په برجونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وينه د خېمې د دروازې په خوله کې د سوزېدونکې نذرانې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي. (۸) هغه به له دې غویي څخه ټوله وازگه واخلي، يعنې هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (۹) پښتورگي د وازگې سره چې دپاسه ورباندې پرته وي او د اينې ډېره بڼه برخه، (۱۰) لکه څنگه چې وازگه له غویي څخه چې د سلامتې د نذرانې په توگه قرباني کېږي لېرې کېږي. بيا به کاهن هغه د سوزېدونکې نذرانې په قربانگاه باندې وسوزوي. (۱۱) مگر هغه به د هغه پوستکي، ټوله غوښه، سر، پښې او د هغه د نس دننې برخې د خوشايو سره واخلي، (۱۲) هغه به ټول د کمپ څخه دباندې پاک ځای ته چېرته چې ايرې غورزول کېږي يوسي او هلته به يې د لرگيو په اور باندې وسوزوي.

(۱۳) که چېرې د اسرايلو ټول قوم په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغوی به گناهکار وگڼل شي. (۱۴) کله چې هغوی په خپله گناه پوه شي، بايد د گناه د نذرانې په توگه يو ځوان غویي راولي او د مقدسې خېمې په مخ کې دې هغه وړاندې کړي.

(۱۵) د قوم مشران دې خپل لاسونه د غویي په سر باندې کېږدي او غویي دې د څښتن په حضور کې حلال شي. (۱۶) بيا دې مشر کاهن د غویي له وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خېمې ته دې يوسي. (۱۷) هغه دې خپله گوته په وينه کې غوټه کړي او هغه دې د څښتن په حضور کې اووه ځلې د پردې مخې ته وشیندي. (۱۸) بيا دې هغه لږه وينه په مقدسه خېمه کې د څښتن په حضور

کې د خوشبویی د قربانگاه په برجونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وینه د مقدسې خېمې د دروازي په خولې کې د سوزېدونکې نذرانې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي. (۱۹) بیا به هغه د غویی ټوله وازگه لېرې کړي او په قربانگاه باندې به یې وسوزوي. (۲۰) هغه به د دې غویی سره هماغسې کار وکړي لکه څنگه چې د گناه د نذرانې د غویی سره یې کړی ؤ. په دې ډول به کاهن د قوم دپاره کفارو ادا کړي او هغوی به وبخښل شي. (۲۱) بیا به هغه غویی له کمپ څخه دباندې یوسي او وبه یې سوزوي، لکه څنگه چې هغه غویی یې سوزولی ؤ چې د هغه د گناه دپاره وړاندې شوی ؤ. دا هغه نذرانه ده چې د ټول قوم د گناه د لېرې کولو دپاره ده.

(۲۲) کله چې یو مشر په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغه به گناهکار وگڼل شي. (۲۳) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، هغه باید د خپلې نذرانې په توگه یو داسې وز راوړي چې کوم عیب په کې نه وي. (۲۴) هغه دې خپل لاس د وز په سر باندې کېږدي او په هغه ځای کې دې حلال کړي چېرته چې د څښتن په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي. دا د گناه نذرانه ده. (۲۵) بیا دې کاهن د هغه وز د وینې څخه په خپله گوته باندې لږه وینه راواخلي او د قربانگاه په برجونو باندې دې وسولوي. پاتې وینه به د قربانې د ځای په بېخ کې توی کړي. (۲۶) بیا دې هغه دا ټوله وازگه په قربانگاه باندې وسوزوي لکه څنگه چې هغه د سلامتې د نذرانې وازگه وسوزوله. په دې ډول به کاهن د هغه مشر د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

(۲۷) که چېرې کوم عام نفر په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغه به گناهکار وگڼل شي. (۲۸) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، باید د خپلې نذرانې په توگه یوه داسې وزه راوړي چې کوم عیب په کې نه وي. (۲۹) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوزېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. (۳۰) بیا دې کاهن په خپله گوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانگاه په برجونو باندې دې وسولوي او

پاتې وینه دې د قربانګاه په بېخ کې توی کړي. (۳۱) هغه به د وزې ټوله وازګه لېرې کړي، لکه څنګه چې د سلامتې له نذرانې څخه لېرې کېږي او کاهن به هغه په قربانګاه باندې وسوزوي چې بوی یې په څښتن باندې ښه لګېږي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د ګناه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

(۳۲) که چېرې هغه د خپلې ګناه د نذرانې په توګه یوه مېړه راولي، هغه باید داسې مېړه وي چې کوم عیب په کې نه وي. (۳۳) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوزېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. (۳۴) بیا دې کاهن په خپله ګوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانګاه په برجونو باندې دې وسولوي او پاتې وینه دې د قربانګاه په بېخ کې توی کړي. (۳۵) بیا به د هغې څخه ټوله وازګه لېرې کړي، لکه څنګه چې د سلامتې د نذرانې له پسه یا مېړې څخه لېرې کېږي او کاهن به هغه په قربانګاه باندې د هغو نذرانو سره یوځای وسوزوي چې څښتن ته تیارېږي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د ګناه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

هغه حالات چې په هغو کې د ګناه نذرانو ته اړتیا وي

۵ (۱) په دې لاندینيو حالتونو کې د ګناه نذرانې ضروري دي:

که چېرې څوک د شاهدۍ ورکولو دپاره محکمې ته وغوښتل شي او د هغو شیانو په باره کې چې هغه لیدلي یا اورېدلي دي معلومات ورته کړي، نو هغه ته دې د خپلو بدو سزا ورکړل شي.

(۲) که چېرې د چا لاس په سهوې سره د یو شي سره چې په مذهبي لحاظ ناپاک وي لکه مړ شوي حیوان سره ولګېږي، نو کله چې پوه شي چې هغه څه کړي دي، نو هغه نفر ناپاکه او ګناهکار دی.

٣) که چپرې څوک په سهوې سره د انساني ناپاکۍ سره که هغه هرڅه وي ولگيري، نو څنگه چې پوه شي چې څه يې کړي دي، هغه به گناهکار وگڼل شي.

٤) که چپرې د يو چا فکر نه وي او قسم وخورې، مهمه نه ده چې د څه شي په هکله وي، څنگه چې ورڅخه خبر شي نو هغه به گناهکار وگڼل شي.

٥) کله چې څوک له دغو گناهونو څخه يوه گناه وکړي، هغه بايد د هغې گناه اقرار وکړي (٦) او د خپلې گناه د جريمې په توگه بايد څښتن ته د گناه د نذرانې په توگه يوه مېړه يا وزه راوولي او کاهن به د هغه د گناه دپاره کفارو ادا کړي.

٧) که چپرې هغه نفر مېړه يا وزه نه شي اخيستلی، نو څښتن ته دې د خپلې گناه د جريمې په توگه دوه کوترې يا دوه قمري گانې راوړي يعنې يوه د گناه د نذرانې او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. (٨) هغه دې کاهن ته راوړي او کاهن به اول يوه د گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي. هغه دې په داسې طريقې سره د هغې اورمېر تاو کړي چې سر ورڅخه جلا نه شي. (٩) هغه دې د گناه د نذرانې څخه لږه وينه د قربانگه په اړخ کې وشيندي، پاتې وينه بايد د قربانگه په بېخ کې وڅخول شي. دا د گناه نذرانه ده. (١٠) بيا به د مقرراتو په مطابق هغه دوهمه مرغۍ د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

١١) که چپرې هغه نفر دوه کوترې يا دوه قمري گانې هم نه شي اخيستلی، نو د خپلې گناه د نذرانې دپاره دې يو کيلوگرام بڼه اوږه راوړي. په هغو باندې دې د زيتونو تېل يا خوشبويي نه اچوي، ځکه چې دا د گناه نذرانه ده. (١٢) هغه بايد کاهن ته راوړي، کاهن به له هغو اوږو څخه چې ټول څښتن ته وړاندې کيږي يو موتي د نمونې په توگه راواخلي او د نورو نذرانو سره به يې په قربانگه باندې وسوزوي. دا د گناه د لېرې کولو نذرانه ده. (١٣) په دې ډول به کاهن د هغه د گناهونو دپاره کفارو

ادا کړي او هغه به وبخښل شي. پاتې نذرانه به د غلې دانې د نذرانې په شان د کاهن وي. <

د تاوان نذرانه

①④ خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ①⑤ <که چېرې څوک په سهوې سره هغه شيان چې خښتن ته وقف شوي دي يا د هغو بيه کاهن ته ورنه کړي، نو هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه خښتن ته يو داسې پسه راولي چې کوم عيب په کې نه وي. د هغه بيه دې د هغو پيسو په مطابق وي چې په مقدس ځای کې ورڅخه کار اخيستل کېږي. ①⑥ برسېره پردې، نوموړی بايد هغه پيسې ورکړي چې د هغو په ورکولو نه دی بريالی شوی او شل فيصده دې زياتې هم ورکړي. هغه به دا ټولې پيسې کاهن ته ورکوي. کاهن به د هغه دپاره په پسه باندې د تاوان د نذرانې په توگه کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.>

①⑦ که چېرې څوک په سهوې سره گناه وکړي او د خښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه گناهکار دی او د هغې جرمانه به ورکوي. ①⑧ هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه کاهن ته يو داسې پسه راولي چې کوم عيب په کې نه وي او مناسبه بيه ولري. په دې ډول به کاهن د هغه د گناه دپاره چې په سهوې سره يې کړې ده کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. ①⑨ دا د هغې گناه دپاره د تاوان يوه نذرانه ده چې د خښتن په مقابل کې يې کړې ده.>

①⑩ خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ①⑪ <فرض کړئ د کوم نفر سره د بل چا کوم شی د امانت په توگه ايښی وي او هغه ورته دروغ ووایي چې هغه شی ورک شوی دی يا غلا شوی دی او په دې باندې د خښتن په مقابل کې گناه وکړي. يا فرض کړئ کوم شی غلا کړي يا يې د چا څخه په زور واخلي. ①⑫ يا کوم ورک شوی شی پيدا کړي او دروغ ووایي او يا قسم وخوري چې هغه

بې نه دی موندلی، (۴) - (۵) نو په دې ډول که چېرې یو نفر گناه کوي، نو کوم شی چې هغه په غلا ترلاسه کړی وي هغه دې بېرته ورکړي. په هغه ورځ چې دا ثابته شي چې هغه گناهکار دی، نو د هغه خاوند ته دې پوره تاوان ورکړي او شل فیصده دې زیات هم ورکړي. (۶) نو هغه دې یو داسې پسه چې کوم عیب په کې نه وي او د تاوان د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کېږي کاهن ته راوړي. هغه دې مناسبه بیه ولري. (۷) په دې ډول به کاهن د څښتن په حضور کې د هغه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي. <

سوزېدونکې نذرانۀ

(۸) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۹) > هارون او د هغه زامنو ته دا حکم ورکړه چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره دغه مقررات دي: سوزېدونکې نذرانۀ دې له شپې څخه تر سهاره پورې په قربانگه باندې پاتې شي او په قربانگه باندې باید اور روښانه وساتل شي. (۱۰) بیا به کاهن خپل د کتان نیکرونه د کتان د چپنې سره واغوندي او د سوزېدونکې نذرانې ایرې به چې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شوې دي لېرې کړي او د قربانۍ د ځای په څنګ کې به یې واچوي. (۱۱) بیا دې هغه دا کالي وباسي او نور دې واغوندي او ایرې دې له کمپ څخه دباندې یو پاک ځای ته یوسي. (۱۲) په قربانگه باندې باید اور روښانه وساتل شي او باید مړ نه شي. کاهن دې هر سهار د اور لرګي ورزیاتوي او په اور باندې دې سوزېدونکې نذرانۀ په ترتیب سره ږدي او په هغه باندې دې د سلامتۍ د نذرانې وازگه وسوزوي. (۱۳) په قربانگه باندې باید اور په دوامداره توگه روښانه وساتل شي او باید مړ نه شي.

د غلې دانې نذرانۀ

(۱۴) د غلې دانې د نذرانې دپاره دغه مقررات دي: د هارون زامن چې کاهنان دي دا نذرانۀ دې د

قربانی د خای مخې ته خښتن ته وړاندې کړي. (۱۵) کاهن دې له بنو اوږو او تېلو څخه چې خوشبویی ورباندې شیندل شوې ده او ټوله خښتن ته وړاندې کېږي یو موتی د نمونې په توګه واخلي او په قربانګاه باندې دې وسوزوي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لګېږي. (۱۶) -

(۱۷) د هغې پاتې برخه به کاهنان وڅوري. د هغې څخه دې فطیره ډوډۍ پخه شي او په یو مقدس خای یعنې د مقدسې خېمې په حویلی کې دې وڅورل شي. خښتن هغه کاهنانو ته د هغو نذرانو څخه چې په اور باندې ورته تیارېږي د هغوی د برخې په توګه ورکړې ده. دا د ګناه او تاوان د نذرانو په شان ډېره مقدسه ده. (۱۸) د هارون هره اولاده چې نارینه وي هغه خوړلی شي. دا د هغو دوامدارو نذرانو یوه برخه ده چې تل به خښتن ته په اور باندې تیارېږي. که بل څوک هغو نذرانو ته لاس وروړي، نو د هغو مقدس توب به ورته زیان ورسوي. <

(۱۹) همدارنګه خښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل: (۲۰) > دا هغه نذرانه ده چې هارون او د هغه زامن یې باید په هغه ورځ چې هغوی په کې د کاهنانو په توګه ټاکل کېږي خښتن ته وړاندې کړي: هغوی دې یو کیلوګرام ښه اوږه د نذرانې په توګه خښتن ته وړاندې کړي (د غلې دانې د ورځنۍ نذرانې په اندازه). د هغې څخه دې نیم په سهار کې او نیم په ماښام کې وړاندې کړي. (۲۱) هغه دې د تېلو سره ګډ شي او په تې باندې دې پاخه شي او بیا دې میډه میډه شي او د غلې دانې د نذرانې په توګه دې وړاندې شي. دا یو داسې بوی دی چې په خښتن باندې ښه لګېږي. (۲۲) د هارون د اولادې څخه چې هر څوک د مشر کاهن په توګه خدمت کوي، تل به دا نذرانه وړاندې کوي. هغه دې خښتن ته د قربانۍ په توګه ټول وسوزول شي. (۲۳) د کاهن د غلې دانې هره نذرانه باید ټوله وسوزول شي، هغه باید ونه څورل شي. <

د ګناه نذرانه

(۲۴) خښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل: (۲۵) > هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د ګناه د

نذرانې دپاره دغه مقررات دي: د گناه د نذرانې دپاره دې حيوان په هغه ځای کې چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي حلال شي. دا ډېره مقدسه نذرانه ده. (۲۶) کاهن چې دا حیوان قرباني کوي، هغه دې په یو مقدس ځای یعنې د مقدسې خېمې په حویلی کې وخوري. (۲۷) که یو څوک یا یو شی د دې حیوان د غوښې سره ولگيږي، د هغې مقدس توب به ورته زیان ورسوي. که چېرې د کالیو کوم ځای د دې حیوان په وینه ککړ شي، هغه باید په یو مقدس ځای کې ومینځل شي. (۲۸) د خاورو یو لوبښی چې هغه غوښه په کې خوټول کيږي باید مات شي او که چېرې د برنجو د لوبښي څخه کار اخیستل کيږي، باید وموښل شي او په اوبو کنگال شي. (۲۹) د کاهنانو د کورنیو هر نارینه کولی شي چې دا نذرانه وخوري، هغه ډېره مقدسه ده. (۳۰) مگر د گناه کومه نذرانه چې وینه یې مقدسې خېمې ته راوړل کيږي چې په مقدس ځای کې یې کفار ادا شي، هغه نذرانه باید ونه خوړل شي، باید وسوزول شي.

د تاوان نذرانه

۷ (۱) د تاوان د نذرانې دپاره چې ډېره مقدسه ده دغه مقررات دي: (۲) د تاوان د نذرانې دپاره دې حیوان په هغه ځای کې حلال شي چېرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي او د هغه وینه دې د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندل شي. (۳) د هغه ټوله وازگه دې وړاندې شي: لکه لم او هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته ده، (۴) پښتورگي د وازگې سره چې دپاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. (۵) کاهن به هغه ټول په قربانگاه باندې د داسې نذرانې په توگه وسوزوي چې څښتن ته تیارېږي. دا د تاوان نذرانه ده. (۶) د کاهن د کورنۍ هر نارینه کولی شي چې هغه وخوري، مگر هغه باید په یو مقدس ځای کې وخوړل شي، ځکه چې ډېره مقدسه ده.

٧ د گناه د نذرانې او د تاوان د نذرانې دواړو دپاره يوشان قانون عملي کيږي: غوښه د کاهن ده يعنې د هغه چا دپاره ده چې د دې نذرانو په وسيله کفارو ادا کوي. ٨ د سوزېدونکې نذرانې د حيوان پوستکي د هغه کاهن دي چې قرباني وړاندې کوي. ٩ د غلې دانې هره نذرانه چې په تنور کې يا په ارکاره يا په تبي باندې پخېږي، هغه د کاهن يعنې د هغه چا ده چې هغه نذرانه خدای ته وړاندې کوي. ١٠ مگر د خامې غلې دانې ټولې نذرانې که د تېلو سره گډې وي يا وچې وي، هغه د هارون د زامنو يعنې د ټولو کاهنانو دي او بايد د هغوی ترمنځ په مساوي ډول ووېشل شي.

د سلامتې نذرانه

١١ د سلامتې د هغو نذرانو دپاره چې يو نفر يې خښتن ته وړاندې کوي، دغه مقررات دي: ١٢ که چېرې هغه نفر دا نذرانه خدای ته د شکرانې د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه به د هغه حيوان سره چې قرباني کيږي، د يوې فطيرې ډوډۍ نذرانه وړاندې کوي: هغه دې د ښو اوږو څخه درې قسمه ډوډۍ پخې کړي چې دوه يې د زيتونو په تېلو کې پخې شوې وي او يوه دې نرۍ ډوډۍ وي چې تېل ورباندې موبنل شوي وي. ١٣ هغه نفر دې څو خميره ډوډۍ هم وړاندې کړي. ١٤ د هر ډول ډوډۍ څخه دې يوه يوه ډوډۍ د يوې خاصې اعانې په توگه خښتن ته وړاندې کړي. دا د هغه کاهن دپاره دي چې د حيوان وينه اخلي او په قربانگه باندې يې شيندي. ١٥ د دغې سلامتې د نذرانې د حيوان غوښه بايد په هماغه ورځ چې هغه قرباني کيږي وخورل شي. له هغې څخه دې تر بل سهاره پورې هيڅ شې پاتې نه شي.

١٦ نو که چېرې يو نفر خپله رضاکارانه نذرانه يا د نذر ورکولو په توگه د سلامتې نذرانه راوړي، نو قرباني دې په هماغه ورځ چې وړاندې کيږي وخورل شي. خو څه چې پاتې شي هغه دې په راتلونکې ورځ وخورل شي. ١٧ کومه غوښه چې له قربانۍ څخه د دريمې ورځې پورې پاتې کيږي، بايد وسوزول شي. ١٨ که چېرې د سلامتې د نذرانې کومه غوښه په دريمه ورځ وخورل

شي، خدای به د هغه نفر نذرانه قبوله نه کړي. دا به د هغه په نذرانه کې حساب نه شي او هغه به ناپاکه وگڼل شي. که خوګ له هغې څخه لږه وخورې، نو د خپلو بدو سزا به وويني. (١٩) که چېرې دا غوښه په يو ناپاکه شي باندې ولگيږي هغه بايد ونه خوړل شي، بلکه بايد وسوزول شي.

که خوګ پاک وي، هغه کولی شي چې دا غوښه وخورې (٢٠) مگر که چېرې خوګ ناپاک وي او د سلامتې د نذرانې هغه غوښه چې څښتن ته وړاندې کيږي وخورې، نو هغه نفر بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي. (٢١) که چېرې يو نفر يو ناپاکه شي ته لاس وروږي، که هغه انساني ناپاکي وي يا يو ناپاکه حيوان وي او بيا د سلامتې د نذرانې هغه غوښه وخورې، نو هغه نفر بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي.<

د وازگې او وينې خوړل حرام دي

(٢٢) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (٢٣) >د اسراييلو قوم ته ووايه چې د غوايانو، پسونو او وزو وازگه مه خورئ. (٢٤) د يو حيوان وازگه چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا يو وحشي حيوان وژلی وي بايد په هيڅ صورت ونه خوړل شي، مگر هغه د کوم بل مقصد دپاره استعمالېدی شي. (٢٥) هر خوګ چې د يو داسې حيوان وازگه وخورې چې کېدای شي د يوې نذرانې په توگه څښتن ته په اور باندې تياره شي، هغه بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي. (٢٦) هر چېرې چې اوسپړئ بايد د مارغه يا د حيوان وينه ونه خورئ. (٢٧) هر خوګ چې دا قانون مات کړي بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي.<

د کاهنانو برخه

(٢٨) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (٢٩) >اسراييليانو ته ووايه چې هر خوګ چې د سلامتې

نذرانه وړاندې کوي هغه دې څښتن ته د هغې يوه برخه د خاص سوغات په توگه راوړي. (٣٠) هغه دې په خپل لاس هغه نذرانه راوړي چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. هغه دې د حيوان سينه د وازگې سره پورته ونيسي ترڅو دا وښايي چې هغه ماته وقف شوي دي. (٣١) کاهن به وازگه په قربانگاه باندې وسوزوي، مگر سينه به د کاهنانو شي. (٣٢) همدارنگه تاسو بايد د خپلې سلامتې د نذرانې د حيوان شاتنې ښي پښه کاهن ته د خاصې اعانې په توگه ورکړئ. (٣٣) کاهن چې د سلامتې د نذرانې وينه او وازگه وړاندې کوي، هغه به شاتنې ښي پښه د خپلې برخې په توگه واخلي. (٣٤) د حيوان سينه يو خاص سوغات دی او شاتنې ښي پښه يوه خاصه اعانه ده چې څښتن د اسراييلو د خلکو څخه اخيستي او کاهنانو ته يې ورکړې ده. په دې خاطر د اسراييلو خلک بايد هغه د تل دپاره کاهنانو ته ورکړي.

(٣٥) دا د هغې نذرانې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي چې حضرت هارون او د هغه زامنو ته په هغه ورځ ورکړل شوه په کومه ورځ چې هغوی د کاهنانو په توگه د څښتن د خدمت دپاره وټاکل شول. (٣٦) په هغه ورځ څښتن د اسراييلو په قوم باندې امر وکړ چې هغوی ته د نذرانې دا برخه ورکړي. دا يو داسې قانون دی چې د اسراييلو قوم بايد د تل دپاره ورته غاړه کېږدي.

(٣٧) دا مقررات د دغو نذرانو دپاره دي لکه سوزېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د گناه نذرانې، د تاوان نذرانې، د ټاکنې نذرانې او د سلامتې نذرانې. (٣٨) په دښته کې د سینا په غره باندې څښتن حضرت موسیٰ ته دا حکمونه ورکړل او په هماغه ورځ حضرت موسیٰ د اسراييلو قوم ته وفرمايل چې خپلې نذرانې راوړي.

د حضرت هارون او د هغه د زامنو ټاکنه

(هجرت ۲۹: ۱ - ۳۷)

۸ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) >هارون او د هغه زامن راوله. د هغوی د کاهنتوب کالي، د مسح کولو تېل، د گناه د نذرانې دپاره غویي، دوه پسونه او هغه ټوکړی چې فطیره ډوډی په کې ده ټول راوړه. (۳) بیا ټول قوم د مقدسې خېمې د دروازې خوله ته راغونډ کړه. < (۴) حضرت موسیٰ د خښتن امر په حای کړ او کله چې قوم راغونډ شو (۵) هغه ورته وفرمایل: >اوس چې زه کوم کار کوم هغه د خښتن امر دی.<

۶ (۶) بیا حضرت موسیٰ حضرت هارون او د هغه زامن راوستل او غسل یې ورباندې وکړ. (۷) هغه حضرت هارون ته کمیس او چپنه واغوستل، د هغه په ملا باندې یې یوه پتی وتړله او مقدس پېښند یې ورباندې واچاوه او هغه یې په هغه ښه اوبدل شوي کمرېند باندې وتاړه چې د هغه د ملا خڅه تاو و. (۸) د هغه په سینه باندې یې سینه پوښ وتاړه او په هغه کې یې اوریم او تمیم کېښودل. (۹) لکه څنگه چې خښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه حضرت هارون ته لونگی ور په سر کړه او د هغې په مخه کې یې د سرو زرو گل یعنې د وقف کولو پاک نښان کېښود.

۱۰ (۱۰) بیا حضرت موسیٰ د مسح کولو تېل واخیستل او هغه یې په خېمه او ټول شیان چې په هغې کې وو په هغو باندې وشیندل او په دې ډول یې هغه ټول خښتن ته وقف کړل. (۱۱) هغه لږ تېل واخیستل او اووه ځلې یې په قربانگاه باندې وشیندل او قربانگاه یې د لوبنو او تشت سره چې پایه یې درلودله مسح کړه چې خښتن ته یې وقف کړي. (۱۲) همدارنگه هغه د مسح کولو لږ تېل د حضرت هارون په سر باندې توی کړل او هغه یې د کاهنی د وظیفې دپاره مسح کړ. (۱۳) بیا لکه څنگه چې خښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه د حضرت هارون زامن مخکې راوستل

او هغوی ته یې کمیسونه واغوستل، په ملاگانو باندې یې ورته پټی گانې وتړلې او خولی گانې یې ورته په سر کړې.

۱۴) بیا حضرت موسیٰ د گناه د نذرانې دپاره غویی راوست او حضرت هارون او د هغه زامنو د هغه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. ۱۵) حضرت موسیٰ غویی حلال کړ او لږه وینه یې راواخیستله او هغه یې په خپله گوته باندې د قربانی د خای په ټولو برجونو باندې وسولوله، د دې دپاره چې د قربانی خای مقدس شي. بیا هغه پاتې وینه د قربانی د خای په بېخ کې توی کړه. په دې ډول د قربانی خای پاک شو او هغه د گناه په خاطر د قربانی د نذرانې دپاره یو مناسب خای شو. ۱۶) همدارنگه حضرت موسیٰ ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وه، د اینې ډېره ښه برخه او پښتورگي چې وازگه ورباندې پرته وي واخیستل او ټول یې په قربانگاه باندې وسوزول. ۱۷) څنگه چې څښتن امر کړی ؤ هغه پاتې غویی د پوستکي، غوښې او خوشایو سره واخیست او هغه یې د کمپ څخه دباندې وسوزاوه.

۱۸) بیا حضرت موسیٰ د سوزېدونکې نذرانې دپاره پسه راوست او حضرت هارون او د هغه زامنو د پسه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. ۱۹) حضرت موسیٰ پسه حلال کړ او وینه یې د قربانی د خای په څلورو خواو باندې وشیندله. ۲۰) هغه پسه ټوټې ټوټې کړ او سر، ټوټې او وازگه یې وسوزول. ۲۱) څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغه د نس دتنې برخې او پښې ومینځلې او ټول پسه یې په قربانگاه باندې وسوزاوه. دا یوه سوزېدونکې نذرانه وه چې بوی یې په څښتن باندې ښه لگيږي.

۲۲) بیا حضرت موسیٰ بل پسه راوست. دا پسه د کاهنانو د ټاکنې دپاره ؤ. حضرت هارون او د هغه زامنو خپل لاسونه د هغه په سر باندې کېښودل. ۲۳) حضرت موسیٰ پسه حلال کړ او د هغه لږه وینه یې واخیستله او د حضرت هارون د ښي غوږ په نرمی، د ښي لاس په غټې گوتې او د ښي

پښې په غټې ګوتې يې وسولوله. (۲۴) بيا يې د حضرت هارون زامن مخکې راوستل او د هغوی د بني غورونو په نرميو، د بني لاسونو په غټو ګوتو او د بني پښو په غټو ګوتو يې لږه وينه وسولوله او پاتې وينه يې د قربانۍ د حای په څلورو خواو باندې وشيندله. (۲۵) هغه وازگه، لم، هغه ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، د اينې ډېره بڼه برخه، پختورگي د وازگې سره چې ورباندې پرته وي او بني ورون واخيستل. (۲۶) بيا هغه د فطيرې ډوډۍ له ټوکړۍ څخه چې څښتن ته وقف شوې وه يوه ساده ډوډۍ، يوه غوره ډوډۍ او يوه نرۍ ډوډۍ راواخيستله او د وازگې او بني ورون د پاسه يې کېښودله. (۲۷) حضرت موسیٰ هغه ټول د حضرت هارون او د هغه د زامنو په لاسونو کې کېښودل او دوی هغه پورته ونيول ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي. (۲۸) بيا حضرت موسیٰ دا شيان له هغوی څخه بېرته واخيستل او هغه يې د ټاکنې د نذرانې په توگه د سوزېدونکې نذرانې سره په قربانگاه باندې وسوزول. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې بڼه لگيږي. (۲۹) بيا حضرت موسیٰ د پسه سينه راواخيستله او د څښتن په حضور کې يې پورته ونيوله ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوې ده. دا د ټاکنې په پسه کې د حضرت موسیٰ برخه وه. حضرت موسیٰ دا ټول کارونه د څښتن د حکم سره سم سرته ورسول.

(۳۰) حضرت موسیٰ لږ د مسح کولو تېل او لږه وينه چې په قربانگاه باندې پرته وه واخيستل او په حضرت هارون، د هغه په زامنو او د هغو په کاليو باندې يې وشيندل. په دې ډول يې هغوی او د هغوی کالي څښتن ته وقف کړل.

(۳۱) حضرت موسیٰ هارون او د هغه زامنو ته وفرمايل: >لکه څنگه چې څښتن امر کړی دی دا غوښه د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې پخه کړئ او هلته يې د هغې ډوډۍ سره چې د ټاکنې د نذرانې په ټوکړۍ کې ده وخورئ. (۳۲) کومه غوښه يا ډوډۍ چې پاتې شي هغه وسوزئ. (۳۳) تاسو به اووه ورځې د خېمې د دروازې له خولې څخه نه ځئ ترڅو پورې چې ستاسو د ټاکنې مراسم پوره شوي نه وي. (۳۴) مونږ چې نن کوم کار وکړ څښتن د هغه د کولو حکم مونږ ته کړی

و، د دې په خاطر چې ستاسو د گناه دپاره كفاره ادا كړو. (٣٥) تاسو بايد د مقدسې خېمې د دروازې په خوله كې اووه شپې او اووه ورځې پاتې شئ او هغه كار به كوي چې خښتن يې امر كړي دى. كه چېرې داسې ونه كړئ نو مړه به شئ. ځكه چې خښتن په ما باندې داسې امر كړى دى. < نو حضرت هارون او د هغه زامنو ټول كارونه د خښتن د هغه حكم په مطابق وكړل چې د حضرت موسى^۱ په وسيله يې كړى و.

كاهنان خپل خدمت پيل كوي

٩ (١) د كاهنانو د ټاكنې د مراسمو څخه وروسته حضرت موسى^۱ په اتمه ورځ حضرت هارون او د هغه زامن او د اسراييلو مشران راوغوښتل. (٢) هغه حضرت هارون ته وفرمايل: <يو خوسى او يو پسه چې كوم عيب په كې نه وي واخله او خښتن ته يې وړاندې كړه. خوسى د گناه د نذرانې دپاره دى او پسه د سوزېدونكې نذرانې دپاره دى. (٣) بيا د اسراييلو خلكو ته ووايه: يو وز د گناه د نذرانې دپاره واخلي. يو خوسى چې يو كلن وي او يو وري چې يو كلن وي او هيڅ عيب په كې نه وي، د سوزېدونكې نذرانې دپاره واخلي (٤) او يو غويى او يو پسه د سلامتې د نذرانې دپاره. هغوى دې دا د خښتن په حضور كې د غلې دانې د نذرانې سره چې تېل ورسره گډ وي قرباني كړي. هغوى بايد دا كار وكړي ځكه چې خښتن به نن هغوى ته ورنسكاره شي.>

(٥) نو هغوى ټول شيان د حضرت موسى^۱ د حكم سره سم د مقدسې خېمې مخې ته راوړل او ټول قوم د خښتن د عبادت دپاره هلته راغونډ شو. (٦) حضرت موسى^۱ وفرمايل: <خښتن تاسو ته حكم كړى دى چې دا كار وكړئ، ترڅو د هغه جلال تاسو ته ښكاره شي.> (٧) بيا حضرت موسى^۱ هارون ته وفرمايل: <د قرباني ځاى ته لاړ شه او لكه څنگه چې خښتن امر كړى دى اول د خپل ځان او بيا د قوم د گناهونو د كفارې د ادا كولو په خاطر د گناه نذرانه او سوزېدونكې نذرانه

١٨ نو حضرت هارون د قربانۍ ځای ته لاړ او د ځان دپاره يې د گناه د نذرانې په توگه خوسې حلال كړ. ٩ د هغه زامنو هغه ته وينه راوړله او هغه خپله گوته په وينه كې غوټه كړه او له هغې څخه يې لږه د قربانۍ د ځای په برجونو باندې وسولوله. پاتې وينه يې د قربانۍ د ځای په بېخ كې توی كړه. ١٠ لكه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر كړی ؤ، هغه په قربانگه باندې د گناه د نذرانې څخه واژه، پختورگي او د اينې ډېره بڼه برخه وسوزوله. ١١ مگر غوښه او پوستكې يې د كمپ څخه دباندې وسوزول.

١٢ حضرت هارون هغه حيوان حلال كړ چې د هغه د خپلې سوزېدونكې نذرانې دپاره ؤ. هغه ته خپلو زامنو وينه راوړله او هغه دا وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندله. ١٣ هغوی حضرت هارون ته سر او د حيوان نورې ټوټې وركړې او هغه يې په قربانگه باندې وسوزول. ١٤ هغه د نس دننۍ برخې او شاتنۍ پښې ومينځلې او په قربانگه باندې يې د سوزېدونكې نذرانې دپاسه وسوزولې.

١٥ بيا حضرت هارون هغه نذرانه راوړله چې د قوم دپاره وه. ده هغه وز چې د قوم د گناه دپاره ؤ حلال كړ او هغه يې د گناه د نذرانې دپاره وړاندې كړ، لكه څنگه چې هغه د خپلې گناه دپاره وړاندې كړی ؤ. ١٦ همدارنگه هغه سوزېدونكې نذرانه راوړله او هغه يې د مقرراتو په مطابق وړاندې كړه. ١٧ بيا يې د غلې دانې نذرانه وړاندې كړه، له هغې څخه يې يو موتی واخيست او هغه يې په قربانگه باندې برسېره پر هغې سوزېدونكې نذرانې چې هر سهار تيارېږي وسوزاوه. ١٨ حضرت هارون غويی او پسه د قوم دپاره د سلامتۍ د نذرانې په توگه حلال كړل. د هغه زامنو هغه ته وينه راوړله او هغه دا وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندله. ١٩ هغوی د غويي او د پسه واژگينې برخې، لم، د واژگې پرده، پختورگي او د اينې ډېره بڼه برخه واخيستل. ٢٠ او

هغه يې د حيواناتو په سينو باندې کېښودل او بيا حضرت هارون وازگه په قربانگه باندې وسوزوله. **(۲۱)** څنگه چې حضرت موسیٰ امر کړی و، حضرت هارون د هغو حيواناتو سينې او شاتنې ښي پښې څښتن ته پورته ونيولې ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوې دي.

(۲۲) کله چې حضرت هارون د قربانيو مراسم سرته ورسول، نو خپل لاسونه يې د قوم خواته پورته ونيول او برکت يې ورته ورکړ او د قرباني د ځای څخه راکوز شو. **(۲۳)** حضرت موسیٰ او حضرت هارون مقدسې څېمې ته ورننوتل. کله چې هغوی راووتل، قوم ته يې برکت ورکړ او د څښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو. **(۲۴)** د څښتن له حضور څخه اور نازل شو او سوزېدونکې نذرانه او وازگينې برخې يې په قربانگه باندې وسوزولې. کله چې ټول قوم هغه وليدل نو د خوشالۍ چيغې يې ووهلې او په سجده شول.

د ناداب او ابېهو گناه

۱۰ **(۱)** د حضرت هارون زامنو ناداب او ابېهو هر يو خپل د اور لوبنۍ راواخيست او په هغې کې يې بل شوي سکاره واچول، خوشبويي يې ورزياته کړه او هغه يې څښتن ته وړاندې کړل. مگر دا اور مقدس نه و، ځکه چې څښتن په هغوی باندې د هغه د وړاندې کولو امر نه و کړی. **(۲)** نو څښتن یوناخاپه اور نازل کړ او هغوی يې په خپل حضور کې وسوزول او مړه شول. **(۳)** بيا حضرت موسیٰ هارون ته وفرمايل: >څښتن د دې په هکله خبرې کولې او دا يې فرمايل:

هغه خلک چې خدمت کوي زما

بايد وکړي احترام د مقدس توب زما

د ټول قوم په نظر کې به

زه دروند یم <

مگر حضرت هارون غلی پاتې شو.

④ حضرت موسیٰ میثائیل او الصافان چې د حضرت هارون او حضرت موسیٰ د تره عزیزیل زامن وو، راوغوښتل او ورته ویې فرمایل: <دلته راشئ، د خپل تره د زامنو مړي د مقدس حای خڅه لېرې له کمپ خڅه دباندې یوسی. > ⑤ نو هغوی راغلل او خڅه چې حضرت موسیٰ حکم کړی ؤ، د هغوی مړي یې له کالیو خڅه ونيول او د کمپ خڅه یې دباندې یوړل.

⑥ بیا حضرت موسیٰ هارون او د هغه زامنو العازار او ایتامار ته وفرمایل: <خپل وینبتان گډوډ مه پرېږدئ او خپل کالي مه شلوی چې دا وښایي چې تاسو غمجن یئ. که چېرې داسې وکړئ نو تاسو به مړه شئ او خښتن به په ټول قوم باندې په قهر شي. مگر نور ټول اسراییلیان کولی شي چې د هغو دوو نفرو دپاره چې خښتن د اور په وسیله له منځه وړي دي وژاري. > ⑦ د خېمې د دروازې له خولې خڅه مه حئی که نه، نو تاسو به مړه شئ، ځکه چې تاسو د خښتن د مسح کولو په تېلو باندې پاک شوي یئ. > نو خڅه چې حضرت موسیٰ فرمایلي وو هغوی هماغسې وکړل.

د کاهنانو دپاره مقررات

⑧ خښتن حضرت هارون ته وفرمایل: ⑨ <ته او ستا زامن د شرابو یا بیرو د خښلو خڅه وروسته مقدسې خېمې ته مه ورننوزئ، که چېرې داسې وکړئ نو مړه به شئ. دا یو دایمي قانون دی چې ستاسو ټوله اولاده به ورباندې عمل کوي. > ⑩ تاسو باید د هغه شیانو ترمنځ فرق وکړئ چې کوم د خدای دي او کوم د عمومي استعمال دپاره دي او کوم پاک دي او کوم ناپاک. ⑪ باید د

اسراييلو قوم ته هغه ټول قوانين ورزده كړي چې ما تاسو ته د موسى^۱ په وسيله دركړي دي. <

۱۲) بيا حضرت موسى^۱ هارون او د هغه پاتې زامنو العازار او ايتامار ته وفرمايل: <د غلې دانې هغه نذرانه چې خبنتن ته په اور باندې د تيارېدونكو نذرانو څخه پاتې شوې ده واخلي، له هغې څخه فطيره ډوډۍ پخه كړئ او د قربانۍ د ځاى په څنگ كې يې وخورئ ځكه چې دا نذرانه ډېره مقدسه ده. ۱۳) هغه په يو مقدس ځاى كې وخورئ، ځكه چې دا ستا او ستا د زامنو د هغو نذرانو برخه ده چې خبنتن ته په اور باندې تيارېږي. دا هغه څه دي چې خبنتن يې په ما باندې امر كړى دى. ۱۴) مگر سينه او شاتۍ پنبه چې پورته نيول كېږي هغه دې په داسې ځاى كې چې په مذهبي لحاظ پاك وي وخورل شي. دا برخه تاسو، ستاسو زامنو او لورگانو ته ستاسو د برخې په توگه د سلامتۍ د هغو نذرانو څخه چې د اسراييلو د خلكو له خوا وړاندې كېږي دركول كېږي. ۱۵) شاتۍ پنبه او سينه بايد د هغو نذرانو د وازگې سره چې په اور باندې تيارېږي خبنتن ته پورته ونيول شي. بيا لكه څنگه چې خبنتن امر كړى دى، هغه به د همېش دپاره ستاسو او ستاسو د اولادې برخه وي.>

۱۶) حضرت موسى^۱ د هغه وز په باره كې پوښتنه وكړه چې د گناه د نذرانې دپاره ؤ او خبر شو چې هغه سوزول شوى دى. په دې خبره هغه په العازار او ايتامار باندې په قهر شو او پوښتنه يې وكړه: ۱۷) <تاسو ولې د گناه نذرانه په يو مقدس ځاى كې ونه خوړله؟ هغه ډېره مقدسه ده او خبنتن د دې دپاره تاسو ته دركړې وه چې د كفارې په ادا كولو سره د قوم څخه گناه لېرې شي. ۱۸) په دې خاطر چې د هغه وينه مقدسې خېمې ته نه وه وړل شوې، نو تاسو بايد د وز غوښه هلته خوړلې واى، لكه څنگه چې ما درته امر كړى ؤ.>

۱۹) حضرت هارون په ځواب كې وفرمايل: <كه چېرې ما د گناه نذرانه نن خوړلې واى، آيا خبنتن به هغه قبوله كړې واى؟ قوم خپله د گناه نذرانه نن خبنتن ته وړاندې كړه او خپله

سوزېدونکې نذرانه يې راوړله، مگر بياهم په ما باندې دا هيبتناکه پېښې وشوې. < ۲۰ > کله چې حضرت موسیٰ دا خبرې واورېدلې، هغه قانع شو.

حلال او حرام حیوانات

(تثنیه ۱۴: ۳ - ۲۱)

۱۱ < ۱ > خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: < ۲ > اسرايیلیانو ته ووايئ چې د ټولو حیواناتو له جملې څخه چې په ځمکه باندې ژوند کوي، یعنې هغه حیوانات چې غوښه يې خوړلی شی هغه دا دي: < ۳ > هر حیوان چې خلاص سوم ولري او شخوند وهونکی هم وي. < ۴ > خو داسې حیوانات شته چې یوازې شخوند وهونکي دي یا یوازې خلاص سوم لري، خو تاسو باید د هغو غوښه ونه خوړئ. لکه اوبښ، که څه هم هغه شخوند وهونکی دی، مگر خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاک دی. < ۵ > غرنۍ سویه، که څه هم هغه شخوند وهونکې ده مگر خلاص سوم نه لري، دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. < ۶ > سویه، که څه هم شخوند وهونکې ده مگر خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. < ۷ > د خوگ غوښه مه خوړئ. هغه باید ناپاک وگڼل شي. هغه خلاص سومان لري، مگر شخوند وهونکی نه دی. < ۸ > تاسو باید د دې حیواناتو غوښه ونه خوړئ او مه د هغو مرو ته لاس وروړئ، دا ستاسو دپاره ناپاک دي.

< ۹ > تاسو کولی شی هر ډول ماهیان چې وزرونه او پتري ولري وخوړئ، < ۱۰ > مگر هر حیوان چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري نه لري باید غوښه يې ونه خوړل شي. < ۱۱ > داسې حیوانات باید حرام وگڼل شي. تاسو باید د هغو غوښه ونه خوړئ او حتی مرو ته يې لاس هم مه وروړئ. < ۱۲ > هر شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونلري باید ونه خوړئ.

< ۱۳ > - < ۱۹ > دا هغه مرغان دي چې تاسو يې باید حرام وگڼئ: عقاب او ډول ډول تپوسان، هر ډول

بابنې، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول گونگیان، د درياب مرغان، لگ لگ، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپرک.

٢٠) ټول وزر لرونکي حشرات حرام دي، (٢١) بغير د هغو حشراتو څخه چې ټوپونه وهي. (٢٢)
له هغو څخه کولی شئ چې ډول ډول چورچورکی او ملخان وخورئ. (٢٣) مگر نور ټول وزر لرونکي حشرات چې په پنبو باندې هم گرځي بايد حرام وگنل شي.

(٢٤) - (٢٨) هرڅوک چې د دغو حیواناتو مرو ته لاس وروړي هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي:
ټول سوم لرونکي حیوانات، له هغو پرته چې سومان يې هم جدا وي او شخوند هم وهي او ټول حیوانات چې څلور پنبې ولري او پنځې ولري. هرڅوک چې د هغو مړي يوسي بايد هغه خپل کالي ومينځي، خو تر مابنماه پورې به ناپاک وي.

(٢٩) د هغو حیواناتو څخه چې په ځمکه باندې گرځي، دغه حیوانات ستاسو دپاره ناپاک دي: ړنده مړه، مورک، هر ډول سمساره، (٣٠) ډول ډول د کور او د شگې چرمونښکی او کربوړی. (٣١)
هرڅوک چې د هغو مرو ته لاس وروړي، هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي. (٣٢) که چېرې د هغو مړي په يو شي باندې ولوړي، هغه شی به ناپاک شي. همداسې کار به د لرگي، ټوکر، خرمڼې، يا بوجی په موادو باندې کيږي او مهمه نه ده چې هغه د څه شي دپاره استعمالیږي. هغه دې په اوبو کې غوټه کړای شي خو تر مابنماه پورې به ناپاک پاتې شي. (٣٣) که چېرې د هغو مړي د خټې په يو لوبڼي کې وغورزېږي، هرڅه چې په هغه کې دي ناپاک به شي او تاسو بايد هغه لوبڼی مات کړئ. (٣٤) کوم خواړه چې په عادي توگه حلال وي، مگر که له داسې لوبڼي څخه په هغو خواړو باندې اوبه توی شي، هغه به ناپاک شي او د څښلو هرڅه چې په دې لوبڼي کې وي هغه ناپاک دي. (٣٥)
په هر شي باندې چې د هغو مړي ولوړي هغه شی ناپاکه کيږي، که په هغو کې نغری يا د پخلي لوبڼی شامل وي هغه بايد مات شي. (٣٦) مگر يوه چينه يا کوهی چې دغه مړه حیوانات په کې

پراته وي، هغه پاک پاتې کيږي. لیکن هرڅوک چې د دغو مرو له جملې څخه کوم یو ته لاس وروړي، هغه به ناپاک شي. (۳۷) که چېرې یو داسې مری په هغو تخمونو باندې وغورزیږي چې کرل کيږي، هغه تخمونه پاک پاتې کيږي. (۳۸) مگر که چېرې په تخمونو باندې اوبه توی شوې وي او په هغه باندې یو داسې مری ولویږي، هغه ستاسو دپاره ناپاک دي.

(۳۹) که چېرې یو حیوان چې ستاسو دپاره پاک وي مړ شي، هرڅوک چې د هغه مړي ته لاس وروړي هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي. (۴۰) هرڅوک چې د دې مړ حیوان د غوښې څخه لږه غوښه وخوري، باید خپل کالي ومینځي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې د هغه مړی راپورته کړي، هغه باید خپل کالي ومینځي خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي.

(۴۱) هره خزنده چې په ځمکه باندې ګرځي، باید ونه خوړل شي. (۴۲) ستاسو دپاره هره خزنده حرامه ده، که هغه په سینه باندې ښوئېږي یا په څلورو یا په ډېرو پښو ګرځي. (۴۳) د هغو څخه د کوم یو په خوړلو سره خپل ځانونه مه ناپاکه کوئ. (۴۴) زه ستاسو څښتن خدای یم، تاسو باید خپل ځانونه پاک کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زه مقدس یم. خپل ځانونه په هیڅ یوې خزندې باندې مه ناپاکه کوئ. (۴۵) زه څښتن یم چې تاسو مې له مصر څخه راوویستلئ ترڅو ستاسو خدای اوسم. له دې کبله تاسو باید مقدس اوسئ، ځکه چې زه مقدس یم.

(۴۶) دا مقررات د حیواناتو، مرغانو او هرڅه چې په اوبو کې ژوند کوي او ټولو خزندو په باره کې دي. (۴۷) تاسو باید پام وکړئ چې د پاک او ناپاک او همدارنگه د حلالو او حرامو حیواناتو ترمنځ فرق وکړئ. <

د اولاد د زېږولو څخه وروسته د ښځو پاکوالی

۱۲ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) >اسراييليانو ته ووايه چې کله يوه ښځه امیدواره شي او زوی وزېږوي، هغه به اووه ورځې د خپلې میاشتینې ناروغی په شان ناپاکه وي. (۳) په اتمه ورځ دې هلک سنت شي. (۴) بیا باید هغه ښځه د وینې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره درې دېرش ورځې صبر وکړي. هغه باید هیڅ یو پاک شي ته لاس ورنه وړي او نه دې د پاکېدلو د ورځو د پوره کېدو پورې مقدسې خېمې ته ورننوزي.

(۵) که چېرې هغه لور وزېږوي، دا ښځه به څوارلس ورځې ناپاکه وي، لکه څنگه چې د میاشتینې ناروغی په دوران کې ناپاکه کېږي. بیا باید هغه ښځه د وینې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره شپږشپېته ورځې صبر وکړي. (۶) کله چې د یو زوی یا د یوې لور د زېږولو دپاره د پاکېدلو ورځې خلاصې شي، هغه دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته ورشي. هغه دې یو یو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې دپاره او یوه قمري یا یوه کوتره د گناه د نذرانې دپاره راوړي. (۷) کاهن به د هغې دپاره د کفارې د ادا کولو په خاطر هغه د څښتن په حضور کې وړاندې کړي او هغه ښځه به د وینې د بهېدلو څخه پاکه شي. دا مقررات د هغې ښځې دپاره دي چې یو هلک یا یوه نجلی وزېږوي. (۸) که چېرې دا ښځه یو وری نه شي اخیستلی، نو دوه کوترې یا دوه قمري گانې دې راوړي، یوه د سوزېدونکې نذرانې دپاره او بله د گناه د نذرانې دپاره او کاهن به د هغې د ناپاکې د لېرې کولو دپاره مراسم سرته ورسوي او هغه به پاکه شي. <

د پوستکي د ناروغیو په اړه مقررات

۱۳ (۱) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: (۲) >کله چې د چا په پوستکي باندې زخم، دانه یا پړسوب وي چې کېدای شي هغه د پوستکي په یوې ساري ناروغی

باندې بدله شي، هغه بايد هارون كاهن يا د هغه يو زوی ته چې كاهن وي راوستل شي. (٣) كاهن

دې د هغه زخم معاینه كړي او كه چېرې په هغه کې وینستان سپین شوي وو او زخم د پوستکي
خخه ژور ښکاره کېده، نو دا د پوستکي ساري ناروغي ده. نو كاهن به هغه نفر ناپاک اعلان كړي.

(٤) كه چېرې د هغه د پوستکي زخم سپین ؤ خو د پوستکي خخه ژور نه ښکاره کېده او وینستان
په کې سپین شوي نه وو، كاهن دې هغه ناروغيه نفر د اوو ورځو دپاره د نورو خخه جدا وساتي.

(٥) كاهن به په اوومه ورځ هغه بیا معاینه كړي او كه چېرې د هغه په نظر کې زخم هماغه شان

ښکاره کېده او خپور شوی نه ؤ، كاهن به هغه د نورو اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (٦) په اوومه

ورځ دې كاهن هغه د دوهم ځل دپاره معاینه كړي. كه چېرې زخم مړاوی شوی ؤ او په پوستکي

كې نه ؤ خپور شوی، كاهن به هغه پاك اعلان كړي، دا يوازې يوه گرمكه ده. هغه نفر بايد خپل كالي

ومینځي او هغه به پاك شي. (٧) مگر كه چېرې كاهن هغه نفر معاینه كړی وي او هغه يې پاك

اعلان كړی وي او له هغې خخه وروسته گرمكه د هغه په بدن باندې خپره شي، هغه بايد خپل ځان

بیا كاهن ته ورنښكاره كړي. (٨) كاهن دې هغه معاینه كړي، كه چېرې هغه گرمكه په بدن باندې

خپره شوې وه، كاهن به هغه ناپاک اعلان كړي، دا يوه ساري ناروغي ده.

(٩) كله چې يو نفر د پوستکي ساري ناروغي ولري، هغه بايد كاهن ته راوستل شي. (١٠) كاهن

دې هغه معاینه كړي، كه چېرې په پوستکي کې يو سپین زخم وي چې وینستان يې سپین كړي وي او

كه چېرې په پرسوب کې خامه غوښه وي، (١١) نو دا د پوستکي يوه دوامداره ناروغي ده او كاهن

به هغه ناپاک اعلان كړي. كاهن دې هغه د معاینې دپاره جدا ونه ساتي، ځكه چې هغه په ښكاره

ناپاک دی. (١٢) - (١٣) مگر كه چېرې د ناروغی موده تېره شوې وي او يوازې داغونه پاتې وي،

كاهن به هغه نفر پاك اعلان كړي. (١٤) مگر هر كله چې په هغه باندې خامه غوښه رانښكاره شي،

هغه به ناپاک شي. (١٥) كله چې كاهن دا خامه غوښه وويني، هغه نفر به ناپاک اعلان كړي. خامه

غوښه ناپاکه ده، هغه نفر په ساري ناروغی اخته دی. (١٦) مگر كله چې دا خامه غوښه روغه شي

او بیا سپینه شي، هغه نفر بايد كاهن ته ورشي. (١٧) كاهن دې هغه معاینه كړي، كه چېرې د زخم

څخه يوازې سپين داغونه پاتې وي کاهن به هغه ناروغه نفر پاک اعلان کړي، بيا به هغه پاک شي.

١٨ کله چې د يو چا په پوستکي باندې يوه دانه وي او روغه شي (١٩) او په هغه ځای باندې

چې دانه وه، يو سپين پرسوب يا سوربخن سپين داغ رانېکاره شي، هغه بايد خپل ځان کاهن ته ورنېکاره کړي. (٢٠) کاهن دې هغه معاينه کړي، که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور وي او وينستان

په کې سپين شوي وي، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده چې د دانې په ځای منځته راغلې ده. (٢١) مگر که چېرې کاهن هغه معاينه کړي او سپين وينستان په کې نه

وي او د پوستکي څخه ژور نه وي او مړاوی شوی وي، بيا دې کاهن هغه نفر د اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (٢٢) که چېرې هغه زخم په پوستکي کې خپرېږي، کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي،

دا ساري ناروغي ده. (٢٣) مگر که چېرې هغه بدل شوی او خپور شوی نه وي، دا يوازې د دانې داغ دی او کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي.

٢٤ کله چې د يو چا پوستکي سوزېدلی وي او د سوزېدلي ځای په خامه غوښه کې يو سوربخن

سپين يا سپين داغ رانېکاره شي، (٢٥) نو کاهن دې هغه داغ معاينه کړي. که چېرې په هغه کې

وينستان سپين شوي وو او د پوستکي څخه ژور نېکارېده، دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده چې په هغه سوزېدلي ځای کې پيل شوې ده. کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. (٢٦) مگر که چېرې

کاهن هغه معاينه کړي او په داغ کې سپين وينستان نه وي او هغه د پوستکي څخه ژور نه وي او

مړاوی شوی وي، بيا دې کاهن هغه نفر د اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (٢٧) په اوومه ورځ دې

کاهن هغه معاينه کړي. که چېرې هغه خپرېږي، کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي، دا د پوستکي

يوه ساري ناروغي ده. (٢٨) خو که چېرې بياهم التهاب بدل شوی نه وي او خپور شوی نه وي مگر

مړاوی شوی وي، نو دا د سوزېدلي ځای پرسوب دی او کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي. دا يوازې د سوزېدلي ځای داغ دی.

٢٩) که چپرې د يو سړي يا د يوې بڼځې په سر يا په زنه باندې زخم وي، (٣٠) نو کاهن دې هغه زخم معاینه کړي. که چپرې هغه د پوستکي څخه ژور بڼکاري او ژپر نري وینستان په کې وي، نو کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. دا يو خارښت دی او د سر يا د زڼې ساري ناروغي ده. (٣١) مگر کله چې کاهن د ناسور دا ډول زخم معاینه کړي، که چپرې هغه د پوستکي څخه ژور نه بڼکاره کېده، خو بياهم تور وینستان په کې نه وو، نو کاهن دې هغه ناروغيه نفر اووه ورځې جدا وساتي. (٣٢) په اوومه ورځ دې کاهن هغه زخم معاینه کړي. که چپرې خارښت خپور شوی نه و او ژپر وینستان په کې نه وو او د پوستکي څخه ژور نه بڼکارېده، (٣٣) نو د هغه نفر ټول سر باید و خرايل شي بغير له زخمي ځای څخه. کاهن دې هغه نورې اووه ورځې جدا وساتي. (٣٤) په اوومه ورځ دې کاهن هغه خارښت بيا معاینه کړي، که چپرې هغه په پوستکي کې خپور شوی نه و او د پوستکي څخه ژور نه بڼکاره کېده، کاهن به هغه پاک اعلان کړي. هغه نفر باید خپل کالي و مینځي او پاک به شي. (٣٥) مگر که چپرې د هغه د پاکوالي د اعلان څخه وروسته خارښت خپور شي، (٣٦) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چپرې خارښت په پوستکي کې خپور شوی وي، کاهن دا اړتیا نه لري چې ژپر وینستان ولټوي، هغه نفر ناپاک دی. (٣٧) خو که چپرې د هغه په نظر کې هغه بدل شوی نه وي او تور وینستان په کې راشنه شوي وي، دا خارښت روغ شوی دی. هغه نفر پاک دی او کاهن به هغه همداسې پاک اعلان کړي.

٣٨) کله چې د يو سړي يا د يوې بڼځې په پوستکي باندې سپين داغونه وي، (٣٩) نو کاهن دې هغه نفر معاینه کړي. که چپرې دا داغونه مړاوي او سپين وي، هغه يوه بې زیانه گرمکه ده چې په بدن باندې راختلې ده، هغه نفر پاک دی.

٤٠) که چپرې يو سړي خپل وینستان له لاسه ورکړي وي او گنجی شوی وي، هغه پاک دی. (٤١) که چپرې هغه د خپلې کویړې يا تندي وینستان له لاسه ورکړي وي او لوخ تندي ولري، هغه پاک دی. (٤٢) مگر که چپرې د هغه په گنجي سر يا لوخ تندي باندې سوربخن سپين زخم وي، دا د

پوستکي يوه ساري ناروغي ده. (۴۳) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چپرې زخم سوربخن سپین وي، (۴۴) نو هغه سړی ناروغ او ناپاک دی. کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي ځکه چې د هغه په سر باندې زخم دی.

(۴۵) هغه نفر چې په داسې ساري ناروغۍ اخته وي باید شلېدلي کالي واغوندي، خپل وینستان دې بیر پرېږدي، خپله خوله دې پټه کړي او داسې چيغې دې ووهي: زه ناپاک یم! زه ناپاک یم! (۴۶) ترڅو پورې چې هغه نفر په دې ناروغۍ باندې اخته وي هغه ناپاک پاتې کېږي. هغه باید یوازې او د کمپ څخه دباندې واوسېږي.

د چناسکې په هکله مقررات

(۴۷) که چپرې کوم کالي چناسکې وهلي وي که هغه د وړیو څخه جوړ شوي وي یا د کتان کالي وي، (۴۸) د کتان یا وړیو ټوکر، یا خرمن او یا داسې شی وي چې له خرمنې څخه جوړ شوی وي، (۴۹) که چپرې هغه چناسکه شنه بخنه یا سره بخنه وي، نو دا یوه خپرېدونکې چناسکه ده او کاهن ته باید وروښودل شي. (۵۰) کاهن دې هغه چناسکه معاینه کړي او هغه شی دې اووه ورځې جدا کېږدي. (۵۱) په اوومه ورځ دې هغه بیا معاینه کړي. که چپرې چناسکه خپره شوې وه نو هغه شی ناپاک دی. (۵۲) کاهن باید هغه کالي وسوزوي، ځکه چې چناسکه خرابوونکې ده او هغه دې وسوزول شي.

(۵۳) مگر کله چې کاهن هغه معاینه کړي او دا معلومه کړي چې چناسکه په هغه شي باندې نه ده خپره شوې، (۵۴) هغه به دا حکم وکړي چې دا خراب شوی شی ومینځل شي. بیا دې هغه د نورو اوو ورځو دپاره جدا کېږدي. (۵۵) له دې وروسته چې خراب شوی شی ومینځل شي، کاهن دې هغه بیا معاینه کړي. که چپرې چناسکې خپل رنگ نه وي بدل کړی، که څه هم هغه خپره شوې نه

ده، بياهم هغه ناپاک دی. که دا خرابوالی په مخ کې وي يا شاته، تاسو بايد دا شی وسوزوئ. (٥٦)
 مگر کله چې کاهن هغه معاینه کړي، که چېرې د هغه شي د مینځلو څخه وروسته چناسکه مراوې شوې وي، هغه دې خرابه شوې برخه وشلوي. (٥٧) مگر که چېرې چناسکه په پورتنیو شیانو باندې بیا رابنکاره شي، نو دا خپرېدونکې ده او په هرڅه باندې چې چناسکه وي خاوند یې باید هغه شی وسوزوي. (٥٨) که چېرې هغه نفر هغه شی ومینځي او چناسکه ورکه شي هغه دې بیا ومینځل شي نو هغه شی به پاک شي.

(٥٩) دا مقررات د هغو کالیو په هکله دي چې چناسکې وهلي وي که هغه د وړیو یا کتان څخه جوړ شوي وي، د وړیو یا کتان ټوکر وي یا هغه شیان وي چې د څرمنې څخه جوړ شوي وي. نو په دې ډول به کاهن کولی شي دا فیصله وکړي چې آیا دا شیان پاک دي یا ناپاک.

د پوستکي د ناروغیو څخه پاکوالی

١٤ (١) خبنتن حضرت موسی^١ ته وفرمایل: (٢) >دا مقررات د هغه نفر د پاکېدلو په باره کې دي چې د پوستکي د ساري ناروغی څخه روغ شوی وي. په هغه ورځ چې د هغه پاکوالی اعلانېږي باید هغه کاهن ته راوستل شي. (٣) کاهن دې د کمپ څخه دباندې لاړ شي او هغه دې معاینه کړي. که چېرې هغه نفر د پوستکي د ساري ناروغی څخه روغ شوی وي، (٤) کاهن به داسې حکم وکړي چې دوه ژوندی پاکې مرغی، د صبر لږ لږگي، سور تار او د وېلني بوتی دې د پاکوالي د مراسمو دپاره راوړل شي. (٥) بیا به کاهن داسې حکم وکړي چې له دې مرغیو څخه دې یو د خټو د لوبني دپاسه چې د چینې تازه اوبه په کې وي، حلاله شي. (٦) هغه دې بله ژوندی مرغی د صبر لږگي، سور تار او د وېلني د بوتی سره واخلي او د هغې مرغی په وینه کې دې غوټه کړي کومه چې د تازه اوبو دپاسه حلاله شوې وه. (٧) کاهن به اووه ځلې په هغه نفر باندې چې د

ساري ناروغۍ څخه پاکيږي هغه وينه وشيندي او هغه به پاک اعلان کړي. بيا دې هغه ژوندي مرغۍ په صحرا کې خوشې کړي. (۸) کوم نفر چې پاکيږي، هغه بايد خپل کالي ومينځي، خپل ټول وينستان دې وخرائي او غسل دې وکړي، بيا به هغه پاک شي. له دې وروسته هغه کولی شي چې کمپ ته ورننوزي، مگر اووه ورځې بايد د خپلې خېمې څخه دباندې واوسېږي. (۹) هغه بايد په اوومه ورځ بيا خپل سر، ږيره، وروځې او د بدن پاتې وينستان وخرائي. خپل کالي دې ومينځي او غسل دې وکړي، نو هغه به پاک شي.

(۱۰) هغه بايد په اتمه ورځ دغه شيان راوړي: دوه وري او يوه يو کلنه مېږه چې په هر يو کې عيب نه وي، د غلې دانې د نذرانې دپاره درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي او يوه پيالو د زيتونو تېل. (۱۱) کاهن بايد هغه نفر چې پاکيږي د دې نذرانو سره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې د څښتن حضور ته ورولي. (۱۲) بيا به کاهن يو وری د يوې پيالې تېلو سره واخلي او هغه به د تاوان د نذرانې په توگه وړاندې کړي. کاهن به دا پورته ونيسي ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي. (۱۳) هغه دې وری په هغه مقدس ځای کې حلال کړي چېرته چې د گناه د نذرانو او سوزېدونکو نذرانو دپاره حيوانات حلالېږي. هغه بايد داسې وکړي ځکه چې د تاوان نذرانه د گناه د نذرانې په شان د کاهن ده او هغه ډېره مقدسه ده. (۱۴) کاهن دې د وري له وينې څخه لږه وينه واخلي او د هغه نفر چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې دې وسولوي. (۱۵) بيا به کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې به يې توی کړي، (۱۶) خپله بني گوته به په خپل ورغوي کې غوټه کړي او لږ تېل به په خپلې گوتې سره د څښتن په حضور کې اووه ځلې وشيندي. (۱۷) کاهن دې لږ تېل چې د هغه د لاس په ورغوي کې پاتې دي راواخلي او د هغه نفر چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې وسولوي. (۱۸) کاهن به پاتې تېل چې د هغه په ورغوي کې دي د هغه چا په سر باندې توی کړي څوک چې پاکيږي او د هغه دپاره به د څښتن

په حضور کې کفارہ ادا کړي.

۱۹) بیا دې کاهن د گناه نذرانه قرباني کړي او د هغه چا دپاره دې کفارہ ادا کړي چې د خپلې ناپاکۍ څخه پاکېږي. له هغې څخه وروسته به د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوان حلال کړي (۲۰) او د غلې دانې د نذرانې سره به یې په قربانگاه باندې وړاندې کړي. په دې ډول به د هغه نفر دپاره کفارہ ادا کړي او هغه به پاک شي.

۲۱) که چېرې هغه نفر غریب وي او نور څه نه شي اخیستلی، باید یو وری د تاوان د نذرانې په توگه راوړي. کاهن به هغه څښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونیسي او د هغه نفر دپاره به کفارہ ادا کړي. هغه به یو کیلوگرام بڼه اوږه چې د زیتون تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې دپاره راوړي او یوه پیاله تېل. (۲۲) همدارنگه هغه نفر به دوه کوترې یا دوه قمري گانې راوړي، یوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. (۲۳) هغه باید په اتمه ورځ دا شیان د خپل ځان د پاکېدلو دپاره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (۲۴) کاهن به وری او د زیتونو تېل د تاوان د نذرانې دپاره واخلي او څښتن ته به یې د وقف کولو دپاره پورته ونیسي. (۲۵) هغه به وری د تاوان د نذرانې په توگه حلال کړي او د هغه لږه وینه به واخلي او د هغه نفر چې پاکېږي د هغه د بڼي غوږ په نرمۍ، د بڼي لاس په غټې گوتې او د بڼي پښې په غټې گوتې به یې وسولوي. (۲۶) بیا دې کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې دې توی کړي. (۲۷) هغه دې په خپله بڼي گوته د خپل ورغوي څخه لږ تېل اووه ځلې د څښتن په حضور کې وشیندي. (۲۸) د خپل ورغوي څخه دې لږ تېل په هماغو ځایونو باندې وسولوي چې د تاوان د نذرانې وینه یې ورباندې سولولې وه، یعنې د هغه نفر چې پاکېږي د هغه د بڼي غوږ په نرمۍ، د بڼي لاس په غټې گوتې او د بڼي پښې په غټې گوتې دې هغه وسولوي. (۲۹) کاهن به هغه تېل چې د هغه په ورغوي کې پاتې دي د هغه نفر په سر باندې چې پاکېږي توی کړي او په دې ډول به د هغه دپاره د څښتن په حضور کې کفارہ ادا کړي. (۳۰) - (۳۱) بیا به هغه نفر د هغو کوترو یا قمري گانو

څخه يوه د گناه د نذرانې په توگه او بله د سوزېدونکې نذرانې په توگه د غلې دانې د نذرانې سره يوځای قربانې کړي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر دپاره چې پاکېږي د خښتن په حضور کې کفاره ادا کړي. (۳۲) دا مقررات د هغه چا دپاره دي چې د پوستکي په ساري ناروغۍ باندې اخته وي او د خپل ځان د پاکوالي دپاره هغه نذرانې چې رواج وې نه شي اخيستلی.

په کورونو کې چناسکې

(۳۳) خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (۳۴) حمله چې تاسو د کنعان خاورې ته چې تاسو ته يې ستاسو د ملکیت په توگه درکوم، ورننوزئ او د هغه ځای په يو کور کې خپرېدونکې چناسکه پيدا کړم، (۳۵) د هغه کور خاوند بايد لار شي او کاهن ته داسې ووايي چې ما په خپل کور کې يو شی ليدلی دی چې د چناسکې په شان ښکاري. (۳۶) کاهن به داسې حکم وکړي چې مخکې له دې چې هغه د چناسکې د معاینه کولو دپاره لار شي هرڅه دې له هغه کور څخه راوويستل شي. که نه، نو هرڅه چې په هغه کور کې دي هغه به ناپاکه اعلان شي. له هغې وروسته دې کاهن دننه لار شي او کور دې معاینه کړي. (۳۷) هغه دې په دېوالونو باندې چناسکې معاینه کړي. که چېرې په هغه کې شين بخن يا سوربخن داغونه وي چې دېوال خرابوي، (۳۸) نو کاهن به د هغه کور څخه لار شي او کور به د اوو ورځو دپاره بند کړي. (۳۹) په اوومه ورځ به کاهن بېرته راشي او هغه کور به بيا معاینه کړي. که چېرې چناسکه په دېوالونو باندې خپره شوې وي (۴۰) هغه دې حکم وکړي چې هغه تېرې چې چناسکې ورباندې پيدا شوې دي هغه دې لېرې شي او د ښار څخه دې دباندې په يو ناپاک ځای کې وغورزول شي. (۴۱) له هغې وروسته بايد کاهن ټول دننني دېوالونه په يو چا باندې وتوري او خاوره دې د ښار څخه دباندې په يو ناپاکه ځای کې وغورزوي. (۴۲) بيا دې د هغو تېرو په ځای چې لېرې کړای شوې دي د نورو تېرو څخه کار واخيستل شي او دېوالونو ته دې نوی اخېر ورکړای شي.

٤٣) که چپرې د دېوالونو د تېرو د لېرې کولو، تورولو او اخپرولو نه پس بيا په هغه کور کې چناسکه رابنکاره شي ٤٤) نو کاهن دې لار شي او هغه دې بيا معاینه کړي. که چپرې په کور کې چناسکه خپره شوې وي، نو دا يوه خرابوونکې چناسکه ده او دا کور ناپاک دی. ٤٥) هغه کور بايد وران شي او د هغه تېرې، تېرونه او ټوله خاوره بايد د ښار څخه دباندې يو ناپاکه ځای ته يوړل شي. ٤٦) په هغه دوران کې چې کاهن هغه کور بند اعلان کړی وي نو هرڅوک چې هغه ته ننوزي، هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي. ٤٧) همدارنگه هرڅوک چې په هغه کور کې خوب کوي يا خوراک کوي بايد خپل کالي ومينځي.

٤٨) مگر که چپرې کاهن راشي او هغه معاینه کړي، نو که د کور د اخپرولو څخه وروسته چناسکه خپره شوې نه وي نو هغه به کور پاک اعلان کړي، ځکه چې چناسکه ورکه شوې ده. ٤٩) هغه دې د کور د پاکولو دپاره دوه مرغی، د صبر لرگی، سور تار او د وېلني بوتی راواخلي. ٥٠) هغه به له دغو مرغیو څخه يوه د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي حلاله کړي. ٥١) بيا دې د صبر لرگی، د وېلني بوتی، سور تار او ژوندی مرغی راواخلي او هغه دې د مړې مرغی په وینه او تازه اوبو کې غوټه کړي او په کور باندې دې اووه ځلې وشیندي. ٥٢) په دې ډول به کاهن هغه کور د مرغی په وینه، تازه اوبو، ژوندی مرغی، د صبر په لرگی، د وېلني په بوتی او سور تار باندې پاک کړي. ٥٣) بيا دې هغه ژوندی مرغی د ښار څخه دباندې په صحرا کې خوشې کړي. په دې ډول به هغه د کور دپاره د پاکوالي مراسم سرته ورسوي او هغه به پاک شي.

٥٤) دا مقررات د پوستکي د هرې ساري ناروغی دپاره دي لکه خارښت، ٥٥) - ٥٦) زخمنه، دانې يا پرسوب او همدارنگه په کالیو يا په کور کې چناسکه. ٥٧) د دې مقرراتو له مخې دا فيصله کېدای شي چې يو شی په کوم وخت کې پاک دی او په کوم وخت کې ناپاک.

۱ خبنتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ﴿۲﴾ >د اسراييليانو سره خبرې وکړئ او ورته ووايئ: کله چې د يو سړي د تناسلي آلې څخه زوه راووزي، هغه زوه ناپاکه ده. ﴿۳﴾ که دا زوه د هغه د تناسلي آلې څخه رابهيږي يا دا بهېدل د التهاب په سبب بند شوي وي، هغه به ناپاک کړي. ﴿۴﴾ که داسې سړی چې زوه ورڅخه راووزي، که هغه په هرې بستري باندې خملي او يا په هر شي باندې کښېني هغه شی به ناپاک شي. ﴿۵﴾ هرڅوک چې د هغه د بستري سره ولگيږي، ﴿۶﴾ يا په هغه شي باندې کښېني چې هغه سړی ورباندې ناست ؤ، نو هغه نفر بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿۷﴾ هرڅوک چې د هغه سړي سره ولگيږي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿۸﴾ که چېرې هغه نفر چې زوه ورڅخه راووزي په داسې يو نفر باندې چې هغه پاک وي ليارې واچوي، هغه سړی بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿۹﴾ که دا سړی په کوم زين باندې کښېني، هغه به ناپاک شي ﴿۱۰﴾ او هرڅوک چې د هغه شي سره ولگيږي چې دا سړی ورباندې ناست ؤ، هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې داسې شيان راپورته کړي هغه بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو تر مابنهامه پورې به ناپاک پاتې شي. ﴿۱۱﴾ که چېرې يو سړی چې زوه ورڅخه راووزي او خپل لاسونه يې نه وي مينځلي، په کوم بل نفر باندې ولگيږي، هغه څوک چې دی ورسره لگېدلی دی بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿۱۲﴾ که هغه سړی چې زوه ورڅخه راووزي د خټو هر لوبښي ته لاس وروړي، هغه بايد مات شي او که د لرگي کوم لوبښي ته لاس وروړي، هغه بايد ومينځل شي.

﴿۱۳﴾ له هغې وروسته چې د زوې د راوتلو څخه د دغه سړي علاج وشي، هغه بايد اووه ورځې

صبر وکړي او بيا دې د چينې په تازه اوبو کې خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي نو هغه به پاک شي. (۱۴) هغه بايد په اتمه ورځ دوه کوترې يا دوه قمري گانې واخلي او د خښتن حضور ته دې د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راشي او هغه دې کاهن ته ورکړي. (۱۵) کاهن دې هغه قرباني کړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. په دې ډول به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه سړي دپاره د هغه د زوې د راوتلو له کبله کفار ادا کړي.

(۱۶) کله چې له يو سړي څخه مني راووزي، هغه بايد خپل ټول ځان ومينځي، خو هغه به تر مانېامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۷) هر هغه شی چې د ټوکر يا خرمنې څخه جوړ شوی وي او مني ورباندې لوېدلي وي بايد ومينځل شي، خو هغه به تر مانېامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۸) سړی او ښځه دواړه بايد د يوځای کېدلو څخه وروسته غسل وکړي، خو تر مانېامه پورې به ناپاک پاتې شي.

(۱۹) کله چې يوه ښځه مياشتينی ناروغي ولري، هغه اووه ورځې ناپاکه پاتې کېږي. هرڅوک چې دې ښځې ته لاس وروړي، هغه به تر مانېامه پورې ناپاک وي. (۲۰) که هغه د خپلې مياشتينی ناروغي په وخت کې په هر شي باندې کنښني يا ورباندې ځملي هغه شی به ناپاک شي. (۲۱) - (۲۳) هرڅوک چې د هغې د بستري يا هر هغه شي سره چې هغه ورباندې ناسته وي ولگيږي، بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مانېامه پورې ناپاک پاتې شي. (۲۴) که چېرې يو سړی د هغې ښځې سره په هغه وخت کې يوځای شي کله چې د هغې مياشتينی ناروغي پيل کېږي، هغه سړی به اووه ورځې ناپاک وي. په هرې بستري باندې چې هغه ځملي هغه بستره به ناپاکه شي.

(۲۵) که چېرې د يوې ښځې څخه د مياشتينی ناروغي څخه پرته د ډېرو ورځو دپاره وينه بهيږي يا برسېره پر عادي مياشتينی ناروغي دا وينه بهيږي، ترڅو پورې چې دا وينه بهيږي هغه ښځه د مياشتينی ناروغي په شان ناپاکه پاتې کېږي. (۲۶) په دې موده کې که چېرې هغه په هره بستره

باندې ځملي او يا په هر شي باندې چې کښېني هغه به ناپاک شي. (۲۷) هر څوک چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاک شي. هغه بايد خپل کالي ومنيځي او غسل دې وکړي، خو تر مابنماه پورې به ناپاک پاتې شي. (۲۸) وروسته له دې چې د هغې وينه ودرېږي، بايد اووه ورځې صبر وکړي نو بيا به هغه پاکه شي. (۲۹) په اتمه ورځ بايد هغه ښځه دوه کوترې يا دوه قمري گانې واخلي او هغه دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (۳۰) کاهن دې يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره قرباني کړي. په دې ډول به هغه د څښتن په حضور کې د هغې ښځې دپاره د هغې د وينې د بهېدلو د ناپاکۍ په خاطر کفارو ادا کړي.

(۳۱) کله چې ستاسو څخه کوم يو ناپاک وي، بايد د اسرايلو د قوم څخه لېرې واوسېږي. که نه، نو زما مقدسه خېمه به چې د کمپ په منځ کې ده ناپاکه شي او ټول قوم به مړ شي.

(۳۲) - (۳۳) دا مقررات د هغه سړي په باره کې دي چې د هغه څخه زوه يا مني راوړي او د هغې ښځې په باره کې چې د مياشتينې ناروغۍ په دوران کې وي او يا د هغه سړي په باره کې چې د يوې ناپاکې ښځې سره يوځای شي.

د کفارې ورځ

۱۶ (۱) د حضرت هارون د دوو زامنو د مړينې څخه وروسته چې څښتن ته ورنژدې شول او مړه شول، څښتن د حضرت موسیٰ سره خبرې وکړې. (۲) هغه وفرمايل: <خپل ورور هارون ته ووايه چې يوازې په يو مناسب وخت کې دې ډېر مقدس ځای ته چې د پردې شاته دی ورننوزي، ځکه دا هغه ځای دی چې زه په کې په ورېځو کې د لوط د صندوق د سړيونښ دپاسه رابنکاره کېږم. که هغه سرغړونه وکړي نو وبه وژل شي. (۳) کله چې هارون د گناه د نذرانې دپاره يو ځوان غويی او د سوزېدونکې نذرانې دپاره يو پسه راوړي، بيا هغه کولی شي چې ډېر مقدس ځای ته

٤) بيا خبنتن دا لارنبودنې وکړې: >مخکې له دې چې هارون ډېر مقدس حای ته ننوزي، هغه بايد غسل وکړي او د کاهنتوب دغه مقدس لباس دې واغوندي: د کتان کميس، نیکرونه، پتی او لونگی. ٥) د اسراييلو قوم دې هارون ته دوه وزان د گناه د نذرانې دپاره او يو پسه د سوزېدونکې نذرانې دپاره ورکړي. ٦) هارون دې يو غویی د خپلې گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي چې د خپل حان او خپلې کورنۍ دپاره کفارہ ادا کړي. ٧) بيا دې هغه دوه وزان واخلي او د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې دې د خبنتن په حضور کې وړاندې کړي. ٨) هغه دې د دوو وزانو دپاره پچه واچوي او د دوه تېرو څخه دې کار واخلي، په يوه باندې دې د خبنتن دپاره نښه وکړي او په بلې باندې دې د عزازيل دپاره. ٩) هارون به هغه وز قرباني کړي چې د خبنتن دپاره د پچې په وسيله انتخاب شوی وي او هغه به د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. ١٠) کوم وز چې د عزازيل دپاره انتخاب شوی و هغه به خبنتن ته ژوندی وړاندې شي او په دښته کې به عزازيل ته ورولېږل شي، د دې په خاطر چې د قوم د گناهونو دپاره کفارہ ادا کړي.

١١) کله چې هارون يو غویی د خپلې گناه د نذرانې دپاره حلال کړي چې د خپل حان او خپلې کورنۍ دپاره کفارہ ادا کړي، ١٢) نو هغه به د قربانۍ د حای څخه د اور يو لوبنی چې د لگول شويو سکارو څخه ډک وي او دوه موتي بڼه ميده شوې خوشبويي راواخلي او هغه دې ډېر مقدس حای ته راوړي. ١٣) هغه به هلته د خبنتن په حضور کې خوشبويي په اور باندې واچوي او د خوشبويي لوگی به د لوظ د صندوق سرپوښ پټ کړي ترڅو هارون هغه ونه ويني او مړ نه شي. ١٤) د غويي لږه وينه به واخلي او په خپلې گوتې باندې به يې د سرپوښ مخکينۍ برخې ته وشيندي او بيا به د هغې څخه لږه د لوظ د صندوق مخې ته اووه حلې وشيندي.

١٥) بيا به هارون د گناه د نذرانې وز د قوم په خاطر حلال کړي او د هغه وينه به ډېر مقدس حای

ته یوسي او هماغسې کار به ورسره وکړي چې د غويي په وینه باندې یې کړی ؤ. هغه به د لوظ د صندوق په سرپوښ او د صندوق مخې ته وشیندي. (۱۶) په دې ډول به هغه د پاکولو مراسم سرته ورسوي چې ډېر مقدس ځای د اسراییلو د قوم د ناپاکی او د هغوی د ټولو گناهونو څخه پاک کړي. هغه دې دا کار د مقدسې خېمې دپاره هم وکړي، ځکه چې هغه د کمپ په منځ کې ولاړه ده او کمپ په مذهبي لحاظ ناپاک دی. (۱۷) له هغه وخت څخه چې هارون ډېر مقدس ځای ته د کفارې د ادا کولو دپاره ننوزي، د هغه د راوتلو پورې باید هیڅوک په خېمه کې نه وي. کله چې هغه د خپل ځان، خپلې کورنۍ او ټول قوم دپاره کفاره ادا کوي (۱۸) نو باید بیا د نذرانو د سوزولو دپاره د قربانۍ ځای ته لاړ شي او هغه پاک کړي. هغه باید د غويي او د وز لږه وینه واخلي او د قربانگاه په برجونو باندې دې وسولوي. (۱۹) هغه باید په خپله گوته لږه وینه واخلي او په قربانگاه باندې دې اووه ځلې وشیندي. په دې ډول دې هغه د اسراییلو د قوم د ناپاکی څخه پاکه او مقدسه کړي.

د گناهونو د لېرې کولو وز

(۲۰) کله چې هارون ډېر مقدس ځای، د مقدسې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ د ځای د پاکولو مراسم سرته ورسوي، هغه به هغه ژوندی وز خښتن ته وړاندې کوي چې د عزازیل دپاره انتخاب شوی دی. (۲۱) هغه دې دواړه لاسونه د ژوندي وز په سر باندې کېږدي او په هغه باندې دې د اسراییلو د قوم د ټولو بدکاریو، گناهونو او سرکشيو اقرار وکړي او هغه دې د وز په سر باندې واچوي. هغه به دا وز لېرې دښتې ته ولېږي او یو داسې سړي ته دې وسپاري چې د دې کار دپاره ټاکل شوی وي. (۲۲) کله چې هغه سړی هغه وز په دښته کې خوشې کړي نو هغه وز به د هغوی ټول گناهونه د خپل ځان سره یو شاړ ځای ته یوسي.

(۲۳) بیا دې هارون مقدسې خېمې ته ورننوزي او د کتان هغه لباس چې ډېر مقدس ځای ته د ورننوتلو څخه مخکې یې اغوستی ؤ وباسي او هلته دې پرېږدي. (۲۴) هغه به په یو مقدس ځای

کې غسل وکړي او خپل عادي لباس به واغوندي. بيا به هغه دباندې راووزي او يوه سوزېدونکې نذرانه به د ځان او يوه د قوم دپاره قرباني کړي، د دې په خاطر چې د خپل ځان او د هغوی دپاره کفارۀ ادا کړي. (۲۵) همدارنگه هغه به په قربانگاه باندې د حيوان وازگه چې د گناه د نذرانې دپاره ده وسوزوي. (۲۶) هغه سړی چې وز يې په دښته کې عزازيل ته ورپرېښود، بايد کمپ ته د بېرته راتگ څخه مخکې خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي. (۲۷) هغه غویي او وز چې د گناه د نذرانو دپاره ورڅخه کار واخيستل شو او د هغو وينه د کفارې د ادا کولو دپاره ډېر مقدس ځای ته راوړل شوه، بايد د کمپ څخه دباندې يوړل شي. د هغو پوستکي، غوښه او خوشايي دې وسوزول شي. (۲۸) کوم سړی چې هغه سوزوي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، له هغې وروسته هغه کمپ ته ننوتلی شي.

د کفارې د ورځې لمانځل

(۲۹) په لاندنيو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. د اوومې مياشتې په لسمه ورځ تاسو ټول اسراييليان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي بايد روژه ونيسئ او هيڅ کار بايد ونه کړئ، (۳۰) ځکه چې په دې ورځ به ستاسو د پاکولو دپاره کفارۀ ادا شي. بيا به تاسو د څښتن په حضور کې د خپلو ټولو گناهونو څخه پاک شئ. (۳۱) دا به د سبت په شان د ارام ورځ وي، په دې ورځ بايد تاسو روژه ونيسئ. په دغو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. (۳۲) هغه کاهن چې مسح شوی وي او د خپل پلار په ځای د مشر کاهن په توگه ټاکل شوی وي، هغه دې کفارۀ ادا کړي. هغه دې د کتان مقدس کالي واغوندي (۳۳) او دا مراسم دې سرته ورسوي د دې په خاطر چې ډېر مقدس ځای، د مقدسې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ ځای پاک کړي او د کاهنانو او ټول قوم دپاره کفارۀ ادا کړي. (۳۴) د اسراييليانو د ټولو گناهونو دپاره دې په کال کې يو ځل کفارۀ ادا شي. په دې مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. <

نو څنگه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی ؤ، هماغسې وشول.

د وینې خوړل حرام دي

۱۷ (۱) څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر وکړ، (۲) چې هارون او د هغه زامنو او د اسراییلو ټول قوم ته لاندیني حکمونه ورکړي. (۳) - (۴) که د اسراییلو څخه یو څوک یو غوی یا یو وری یا یوه وزه څښتن ته د نذرانې په توګه د مقدسې خېمې د دروازې د خولې څخه پرته په بل هرځای کې حلال کړي، هغه به شریعت مات کړی وي. هغوی وینه توی کړې ده او د خدای له قوم څخه باید وشړل شي. (۵) د دې حکم معنی دا ده چې د اسراییلو خلک به له همدې وخت څخه څښتن ته هغه حیوانات راوړي چې په صحرا کې یې حلالول. هغوی باید هغه کاهن ته د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راولي او د سلامتۍ د نذرانو په توګه دې قرباني کړي. (۶) کاهن دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې هغه وینه د څښتن په قربانګاه باندې وشیندي او وازګه دې د یو داسې بوی په توګه وسوزوي چې په څښتن باندې ښه لګېږي. (۷) د اسراییلو قوم باید نور په صحرا کې د هغو پیرانو دپاره قرباني ونه کړي کوم چې د وزانو په شان ښکاري او په دې کار سره دې د څښتن سره بې وفایي نه کوي. د اسراییلو قوم باید تل تر تله په دې حکم باندې عمل وکړي.

(۸) که چېرې کوم اسراییلی یا بېګانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي سوزېدونکې نذرانه یا کومه بله قرباني (۹) څښتن ته د نذرانې په توګه د مقدسې خېمې د دروازې د خولې څخه بغیر په بل هرځای کې وړاندې کړي، د خدای د قوم څخه به وشړل شي.

(۱۰) که چېرې کوم اسراییلی یا هغه بېګانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي کومه وینه وخوري، څښتن فرمایي چې د هغه په ضد به شي او د خپل قوم څخه به یې وشړي. (۱۱) د هر ژوندي شي ژوند په وینه کې دی او څښتن هغه د اسراییلو قوم ته ورکړې ده د دې په خاطر چې په قربانګاه

باندې د ځان دپاره كفاره ادا كړي. دا وينه ده چې د يو چا د ژوند دپاره كفاره ادا كوي. (۱۲) په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته فرمايلي دي چې نه به دوى او نه به هغه بېگانه نفر چې د دوى په منځ كې اوسېږي، وينه خوري.

(۱۳) كه چېرې كوم اسراييلي يا بېگانه نفر چې د دوى په منځ كې اوسېږي يو داسې حيوان يا مرغى ښكار كړي چې هغه حلال وي، بايد د هغه وينه په ځمكه باندې توى كړي او په خاورو باندې دې پټه كړي. (۱۴) د هر ژوندي شي ژوند په وينه كې دى، نو په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته فرمايلي دي چې بايد د هيڅ يو ژوندي شي وينه ونه خوري. هرڅوك چې هغه وخوري بايد د خداى د قوم څخه وشړل شي.

(۱۵) هرڅوك، كه هغه اسراييلي يا بېگانه وي د يو داسې حيوان غوښه وخوري چې په خپل مرگ باندې مړ شوى وي يا د وحشي حيواناتو له خوا وژل شوى وي بايد خپل كالي ومنيځي او غسل دې وكړي. هغه به تر مابنهامه پورې ناپاك وي، بيا به پاك شي. (۱۶) مگر كه چېرې هغه خپل كالي ونه مينيځي او غسل ونه كړي، نو د خپلو بدو سزا به وويني.

زنا او نور بد عملونه

۱۸ (۱) څښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (۲) >د اسراييلو د خلكو سره خبرې وكړه او ورته ووايه چې زه ستاسو څښتن خداى يم. (۳) د مصر د خلكو په شان كار مه كوى چېرته چې يو وخت تاسو په كې اوسېدلئ، يا د كنعان د خلكو په شان كار مه كوى چې زه اوس تاسو هلته بيايم. (۴) تاسو بايد زما قوانينو ته غاړه كېږدئ او زما د فرمانونو په مطابق عمل وكړئ. زه ستاسو څښتن خداى يم. (۵) زما په فرمانونو او قوانينو باندې عمل وكړئ، ځكه څوك چې هغو ته غاړه كېږدي د هغو په وسيله به ژوند وكړي. زه څښتن يم.

٦ هېڅوک دې د خپلو نژدې خپلوانو سره زنا نه کوي. زه څښتن یم. ٧ د خپلې مور سره په
 زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه کوئ. هغه ستاسو مور ده، د هغې سره زنا مه کوئ. ٨ د
 خپل پلار د نورو ښځو سره په زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه کوئ. ٩ د خپلې سکه یا
 ناسکه خور سره که هغه ستاسو د پلار لور وي یا د مور، که هغه ستاسو سره په یو کور کې زېږېدلې
 وي یا په بل ځای کې، د هغې سره زنا مه کوئ. ١٠ د خپلې لمسی سره زنا مه کوئ، هغه به
 ستاسو دپاره سپکاوی وي. ١١ د یوې ناسکه خور سره زنا مه کوئ، هغه هم ستاسو خور ده. ١٢
 د خپل پلار د خور سره زنا مه کوئ، هغه ستاسو د پلار نژدې خپلوانه ده. ١٣ د خپلې مور د خور
 سره زنا مه کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د مور نژدې خپلوانه ده. ١٤ د خپل تره د ښځې سره په
 زنا کولو سره د خپل تره سپکاوی مه کوئ، هغه هم ستاسو نژدې خپلوانه ده. ١٥ د خپلې نرور
 سره زنا مه کوئ. هغه ستاسو د زوی ښځه ده. ١٦ د خپلې وروڼدار سره زنا مه کوئ، دا به ستاسو
 د وروڼ دپاره سپکاوی وي. ١٧ که تاسو د یوې ښځې سره ځملي نو د هغې د لور یا د هغې د
 لمسی سره زنا مه کوئ. ځکه چې هغوی د هغې نژدې خپلوان دي. دا ډېر بد کار دی. ١٨ ترڅو
 پورې چې ستاسو ښځې ژوندی وي، د خپلو ښښو سره د دوهمې ښځې په توګه واده مه کوئ او د
 هغوی سره زنا مه کوئ.

١٩ د یوې ښځې سره د هغې د میاشتینۍ ناروغۍ په دوران کې مه یوځای کېږئ، ځکه چې هغه
 ناپاکه ده. ٢٠ د بل سړي د ښځې سره زنا مه کوئ او په هغې باندې خپل ځان مه ناپاکه کوئ.
 ٢١ د خپلو ماشومانو څخه هېڅ یو ماشوم مه ورکوئ چې د مولک د بت دپاره قرباني شي. زه
 ستاسو څښتن خدای یم او په دې کار به زما سپکاوی وشي. ٢٢ هېڅ یو سړی دې د بل سړي
 سره بد کار نه کوي، له دې څخه خدای کرکه کوي. ٢٣ د یو حیوان سره جنسي اړیکې مه ساتئ
 او په دې ډول په دې کار خپل ځان مه ناپاکه کوئ. یوه ښځه باید یو حیوان ته د جنسي اړیکو په
 خاطر خپل ځان وړاندې نه کړي، دا ډېر بد کار دی.

٢٤ په دې عملونو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوي، ځکه چې نورو قومونو په دې ډول خپل ځانونه ناپاکه کړل. دا هغه قومونه دي چې په دې خاوره کې اوسېږي او خښتن يې د دې په خاطر وباسي ترڅو تاسو وکولی شئ چې هغې خاورې ته ورننوزئ. ٢٥ د هغوی عملونو هغه خاوره ناپاکه کړې ده، نو خښتن هغې خاورې ته سزا ورکوي او هغه مجبوروي چې خپل اوسېدونکي وشړي. ٢٦-٢٧ هغوی دا ټول بد کارونه وکړل او هغه خاوره يې ناپاکه کړه، خو تاسو بايد داسې ونه کړئ. تاسو ټول که هغه اسراييليان وي يا هغه بېگانه خلک چې ستاسو سره اوسېږي د خښتن په قوانينو او حکمونو باندې عمل کوي. ٢٨ که چېرې تاسو دا ځمکه ناپاکه کړئ، نو هغه به تاسو ايسته وغورزوي لکه څنگه چې ستاسو څخه مخکې قومونه يې غورزولي وو. ٢٩ نو هرڅوک چې د داسې کارونو څخه چې د کرکې وړ دي کوم کار وکړي، د خدای له قوم څخه به وشړل شي.

٣٠ خښتن وفرمايل: >زما امرونو ته غاړه کېږدئ او د هغو ناوړه رواجونو څخه پيروي مه کوي کوم چې ستاسو د راتگ څخه مخکې به کېدل او په هغو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوي. زه ستاسو خښتن خدای يم.<

اخلاقي او مذهبي قوانين

١٩ ١ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ٢ >د اسراييلو د ټول قوم سره خبرې وکړه او ورته ووايه: مقدس اوسئ ځکه چې زه ستاسو خښتن خدای مقدس يم. ٣ تاسو هر يو بايد د خپل مور او پلار احترام وکړئ او بايد د سبت د ورځې څخه پيروي وکړئ. زه ستاسو خښتن خدای يم.

٤ ما مه پرېږدئ او د بتانو عبادت مه کوي. د فلزاتو څخه خدايان مه جوړوي او عبادت يې مه

کوی. زه ستاسو خښتن خدای یم.

٥ کله چې تاسو د سلامتې د نذرانې دپاره خښتن ته یو حیوان قرباني کوی، هغه په یوې داسې طریقې سره قرباني کړئ چې ستاسو په خاطر قبول شي. ٦ غوښه باید په هماغه ورځ چې قرباني کوی وخورئ یا په راتلونکې ورځ. هرڅه چې د دریمې ورځې پورې پاتې شي باید وسوزول شي. ٧ که چېرې له هغې څخه لږه په دریمه ورځ وخورل شي، هغه ناپاکه ده او دا نذرانه به قبوله نه شي. ٨ هرڅوک چې هغه وخورې، هغه به گناهکار وي ځکه چې هغه څه چې خښتن ته مقدس دي، هغه یې عادي گڼلي دي. هغه نفر باید د خدای له قوم څخه وشړل شي.

٩ کله چې تاسو د خپلې ځمکې حاصلات لو کوی، نو هغه د پټي تر غاړو پورې مه لو کوی او هغه وږي چې د لو څخه پاتې شوي وي هغه مه راټولوی. ١٠ خپل د انگورو باغ ته دوهم ځل مه ورځئ او هغه انگور مه راټولوی چې رالوږدلي وي. هغه غریبانو او بېگانه خلکو ته پرېږدئ. زه ستاسو خښتن خدای یم.

١١ غلامه کوی. یو بل ته درواغ مه وایئ او یو بل مه غولوی. ١٢ زما په نوم په درواغو قسم مه خورئ او په دې ډول د خپل خدای نوم مه سپکوی. زه ستاسو خښتن خدای یم.

١٣ څوک مه لوټوی او د چا څخه گټه مه اخلی. د یو مزدور اجوره حتی د یوې شپې دپاره هم مه ځنډوی. ١٤ کڼو خلکو ته ښکښلې مه کوی او د ږندو په منځ کې داسې شی مه ږدئ چې هغوی ورباندې تیندک وخورې، مگر زما څخه ووېرېږئ. زه ستاسو خښتن خدای یم.

١٥ عدالت تر پښو لاندې کوی مه. د غریب پلوي مه کوی او د لویانو خاطر مه کوی، مگر د نورو سره په انصاف قضاوت وکړئ. ١٦ د هیچا په باره کې درواغ مه خپروئ او کله چې یو نفر په محکمه کې په مرگ باندې محکوم وي نو ښکاره خبرې وکړئ، کېدای شي چې ستاسو شاهدي د

هغه سره مرسته وکړي. زه خښتن یم.

۱۷) د خپل ورور سره په خپل زړه کې کینه مه ساتئ. هغه په ښکاره د خپلې گناه په خاطر ورتئ ترڅو د هغه په گناه کې شریک نه شی. ۱۸) د خپلو خلکو څخه د بدل اخیستلو پسې مه گرځئ. د هغوی څخه کرکه مه کوئ، خو د نورو سره د خپل ځان په شان مینه کوئ. زه خښتن یم.

۱۹) زما د فرمانونو څخه پیروي وکړئ. غیر همجنس کورني حیوانات د نسل دپاره سره مه یوځای کوئ. په خپل پټي کې دوه قسمه تخمونه مه کړئ. داسې کالي مه اغوندئ چې له دوو مختلفو جنسونو څخه جوړ شوي وي.

۲۰) که چېرې یو نفر د یوې داسې غلامې سره چې هغه د بل نفر سره کوژدن شوې وي زنا وکړي، که څه هم هغه بل نفر د هغې د ازادېدلو په خاطر پیسې نه وي ورکړې، نو باید هغې غلامې او هغه نفر ته چې د هغې سره یې زنا کړې وه سزا ورکړل شي. خو هغوی دې ونه وژل شي ځکه چې هغه ازاده شوې نه ده. ۲۱) هغه سړی به د تاوان د نذرانې په توګه یو پسه د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې خښتن ته راوړي. ۲۲) په هغه باندې به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه د گناه په خاطر کفارۀ ادا کړي او د هغه گناه به وبخښل شي.

۲۳) کله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوزئ او د مېوې یوه ونه وکړئ، هغه مېوه د اولنیو دريو کلونو دپاره حرامه وګڼئ. په دې موده کې تاسو باید هغه مېوه ونه خورئ. ۲۴) په څلورم کال به هغه ټوله مېوه ما یعنې خښتن ته د شکرګزاری په خاطر وقف شي. ۲۵) خو په پنځم کال به هغه مېوه تاسو ته حلاله وي. که چېرې تاسو دا ټول کارونه وکړئ، ستاسو ونې به زیاته مېوه ونیسي. زه ستاسو خښتن خدای یم.

۲۶) داسې غوښه مه خورئ چې وینه په کې وي. فال مه ګورئ او کوډې مه کوئ. ۲۷) د خپلو

شقیقو وینستان مه خرابی او بریره مه لنډوی. (۲۸) د مری په غم کې خپل بدنونه مه غوڅوی او خالونه ورباندې مه جوړوی. زه څښتن یم.

(۲۹) د خپلو لورگانو څخه فاحشې مه جوړوی او هغوی مه شرموی. که داسې وکړی، نو دا خاوره به په فاحشې بدله شي او له بدکاری څخه به ډکه شي. (۳۰) د سبت د ورځې څخه پیروي وکړی او د هغه ځای احترام وکړی چې زما عبادت په کې کېږي. زه څښتن یم.

(۳۱) هغو خلکو ته مه ورځی چې هغوی دعوه کوي چې دوی کولی شي چې د مړو سره خبرې وکړي. همدارنگه د فال کتونکو پسې مه گرځی، ځکه چې د هغوی په وسیله به تاسو ناپاک شی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۳۲) د سپین بریو په مخ کې پاڅېږی، د مشرانو احترام کوئ او زما څخه وپرېږی. زه څښتن یم.

(۳۳) د هغو بېگانه خلکو سره بده رویه مه کوئ چې ستاسو په خاوره کې اوسېږي. (۳۴) د هغوی سره د یو اسرائیلي په شان رویه وکړی او د خپلو ځانونو په شان ورسره مینه وکړی. دا یاد ساتی چې تاسو هم یو وخت د مصر په خاوره کې بېگانه وی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۳۵) کله چې تاسو یو شی اندازه کوئ یا هغه وزن کوئ نو غلطی په کې مه کوئ او هیڅوک مه غولوی. (۳۶) د صحیح تلو، صحیح وزنونو او صحیح اندازو څخه کار اخلی. زه ستاسو څښتن خدای یم او ما تاسو د مصر څخه راوویستلی.

(۳۷) زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي کوئ. زه څښتن یم.

۲۰ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) >اسراييليانو ته ووايه: که ستاسو څخه يو څوک يا کوم بېگانه نفر چې په اسراييلو کې اوسېږي د خپلو ماشومانو څخه کوم ماشوم د مولک بت ته ورکړي، هغه بايد ووژل شي. د قوم خلک دې هغه سنگسار کړي. (۳) زه به د هغه نفر په ضد شم او د خپل قوم څخه به يې وشړم، ځکه چې مولک ته د خپلو ماشومانو په ورکولو سره يې زما مقدس ځای ناپاک کړی او زما مقدس نوم يې رسوا کړی دی. (۴) کله چې هغه نفر داسې کار وکړي او قوم ورباندې خپلې سترگې پټې کړي او هغه نفر ونه وژني، (۵) نو زه به په خپله د هغه نفر، د هغه د ټولې کورنۍ او هغو ټولو په ضد شم چې د هغه سره يوځای زما سره بې وفايي کوي او د مولک عبادت کوي. زه به هغوی د خپل قوم څخه وشړم.

(۶) که چېرې تاسو هغو خلکو ته ورشئ چې دا دعوه کوي چې دوی کولی شي د مړو سره خبرې وکړي، نو زه به ستاسو په ضد شم او تاسې به د خپل قوم څخه وشړم. (۷) خپل ځانونه وقف کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زه ستاسو خښتن خدای يم. (۸) زما د فرمانونو څخه پيروي وکړئ. زه خښتن يم چې تاسو مقدس کوم.

(۹) که چېرې يو څوک خپل پلار يا خپلې مور ته ښکښلې وکړي نو هغه بايد ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي.

(۱۰) که چېرې يو سړی د بل سړي د ښځې سره زنا وکړي، هغه سړی او هغه ښځه دواړه بايد ووژل شي. (۱۱) که چېرې يو سړی د خپل پلار له ښځو څخه د يوې ښځې سره زنا وکړي هغه خپل پلار سپکوي نو هغه سړی او ښځه دواړه بايد ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي. (۱۲) که چېرې يو سړی د خپلې زورور سره زنا وکړي، هغوی دواړه بايد ووژل شي. کوم کار چې هغوی

کړی دی هغه ډېر بد کار دی او خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۳) که چېرې یو سړی د یو بل سړي سره بد کار وکړي، هغوی د کرکې وړ کار کړی دی او دواړه باید ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۴) که چېرې یو سړی د یوې نجلی او د هغې د مور دواړو سره واده وکړي نو درې واړه باید د خپل ډېر بد کار له کبله وسوزول شي چې مړه شي، ترڅو ستاسو په منځ کې بدکاري نه وي. (۱۵) که چېرې یو سړی د یو حیوان سره جنسي اړیکې ولري، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. (۱۶) که چېرې یوه ښځه د یو حیوان سره د جنسي اړیکو د لرلو هڅه وکړي، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي.

(۱۷) که چېرې یو سړی د خپلې سکه یا ناسکه خور سره واده وکړي، دا یوه رسوايي ده. هغوی باید په عام محضر کې د قوم څخه وشړل شي. هغه د خپلې خور سپکاوی کړی دی او مسئولیت به یې په خپله غاړه وي. (۱۸) که چېرې یو سړی د یوې ښځې سره د میاشتینې ناروغۍ په دوران کې یوځای شي، هغوی دواړه دې د قوم څخه وشړل شي، ځکه چې هغوی د پاکوالي په اړه مقررات مات کړي دي.

(۱۹) د خپلې مور د خور یا د خپل پلار د خور سره زنا مه کوی، ځکه چې دا کار به د یو نژدې خپلوان سپکاوی وي، د دغه ناوړه کار مسئولیت به ستاسو دواړو په غاړه وي. (۲۰) که چېرې یو سړی د خپل تره د ښځې سره زنا کوي هغه خپل تره سپکوي. مسئولیت به د هغوی په غاړه وي، هغوی به بې اولاده پاتې شي. (۲۱) که چېرې یو سړی د خپلې وروڼې سره واده وکړي، هغوی به بې اولاده وي. هغه یو ناپاکه کار کړی او د خپل ورور سپکاوی یې کړی دی.

(۲۲) څښتن وفرمایل: <زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي وکړئ، ترڅو تاسو د کنعان د ځمکې څخه چې هلته مو راولم ونه شرم. (۲۳) د هغو خلکو د رواجونو څخه پیروي مه کوی چې هلته اوسېږي او زه یې د دې په خاطر شرم ترڅو تاسو وکولی شئ هغې خاورې ته ورننوزئ. زه د

هغوی څخه د هغوی د ټولو بدو عملونو له کبله کرکه کوم. (۲۴) مگر ستاسو سره مې د دې غني او حاصلخېزې ځمکې وعده کړې ده ترڅو هغه ستاسو ملکیت شي او هغه به تاسو ته درکوم. زه ستاسو څښتن خدای یم او تاسو مې د نورو قومونو څخه جدا کړي یی. (۲۵) له دې کبله تاسو باید د پاکو او ناپاکو حیواناتو او مرغانو ترمنځ ښکاره فرق وکړئ. هغه حیوانات یا مرغان چې هغه مې ناپاک اعلان کړي دي مه خورئ. د هغو په خوړلو به ناپاک شی. (۲۶) تاسو به مقدس شی او یوازې زما به شی، ځکه چې زه څښتن مقدس یم. ما تاسو له نورو قومونو څخه جدا کړي یی ترڅو یوازې زما شی.

(۲۷) هر سړی یا هره ښځه چې دا دعوه کوي چې د مړو سره مشورې کوي، باید ووژل شي. تاسو باید هغه سنگسار کړئ، خون به یې په خپله غاړه وي.

د کاهنانو مقدس توب

۲۱ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د کاهنانو یعنی د هارون د زامنو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: هیڅ یو کاهن باید د خپلوانو د مړي د جنازې په مراسمو کې په گډون کولو سره خپل ځان ناپاک نه کړي، (۲) پرته له یو نژدې خپلوان څخه لکه د هغه مور یا پلار، د هغه زوی یا لور، د هغه سکه ورور، (۳) یا یوه پېغله خور چې واده شوې نه وي او مېړه نه لري چې هغه وساتي. (۴) هغه به خپل ځان د هغه چا په مرگ باندې نه ناپاکه کوي کوم چې د واده په وسیله د هغه خپلوان شوی وي.

(۵) هیڅ کاهن به په دې خاطر چې هغه داسې ښکاره شي چې د چا په مرگ باندې غمجن دی، نه به د خپل سر کومه برخه خرابي، نه به خپله بریره لندوي او نه به خپل بدن غوڅوي. (۶) هغه باید مقدس وي او زما نوم سپک نه کړي، ځکه چې هغه ماته په اور باندې د خواړو نذرانې تیاروي او

باید مقدس وي. (۷) يو کاهن باید د يوې داسې بنځې سره واده ونه کړي چې هغه فاحشه وه يا پېغله نه وي او يا د خپل مېړه له خوا ورته طلاق ورکړای شوی وي، ځکه چې هغه خپل خدای ته مقدس دی. (۸) خلک باید کاهن مقدس وگڼي، ځکه چې هغه ماته د خواړو نذرانې وړاندې کوي. زه څښتن یم، زه مقدس یم او خپل خلک مقدس کوم. (۹) که چېرې د يو کاهن لور فاحشه شي، نو هغه خپل پلار رسوا کوي او باید وسوزول شي چې مړه شي.

(۱۰) مشر کاهن چې په سر باندې يې د مسح کولو تېل اچول شوي دي او د دې دپاره وقف شوی دی چې د کاهنتوب لباس واغوندي، نو باید خپل ويښتان گډوډ پرېنږدي او خپل کالي ونه شلوي چې داسې ښکاره شي چې هغه د چا په مرگ باندې غمجن دی. (۱۱) - (۱۲) هغه ماته وقف شوی دی. خپل ځان باید ناپاک نه کړي او نه دې زما د مقدسې خېمې څخه په وتلو او هغه کور ته په ننوتلو سره چې مړی په کې وي دا خېمه ناپاکه کړي که څه هم هغه د ده د خپل پلار مړی وي يا د مور. (۱۳) هغه باید د داسې بنځې سره واده وکړي چې پېغله وي. (۱۴) هغه باید د يوې کونډې يا طلاق شوې يا د داسې بنځې سره واده ونه کړي چې هغه فاحشه وه، مگر يوازې د خپلې قبيلې څخه د يوې پېغلې سره دې واده وکړي. (۱۵) که نه، نو د هغه اولادونه چې باید مقدس وي، هغوی به ناپاک وي. زه څښتن یم او ما هغه د مشر کاهن په توگه انتخاب کړی دی.

(۱۶) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۱۷) >هارون ته ووايه چې ستا د اولادې څخه هيڅ يو سړی چې جسماني عیبونه ولري نه شي کولی چې ماته د خواړو نذرانه وړاندې کړي. دا خبره به تل تر تله عملي کيږي. (۱۸) هيڅ يو سړی چې جسماني عیبونه په کې وي نه شي کولی چې هغه نذرانه وړاندې کړي لکه څوک چې ړوند وي، گوډ وي، بدشکله يا بې ډوله وي، (۱۹) د چا لاس يا پښه چې معيوبه وي، (۲۰) څوک په ملا باندې کړوپ وي يا تپت قدی وي، څوک چې د سترگې يا د پوستکي په ناروغۍ اخته وي او څوک چې خصي وي. (۲۱) د هارون کاهن د اولادې څخه هيڅ يو سړی چې کوم جسماني عیبونه په کې وي نه شي کولی چې ماته د خواړو يوه داسې نذرانه وړاندې

کړي چې په اور باندې تيارېږي. (۲۲) داسې سړی کولی شي چې هغه خواړه وخورې چې ماته وړاندې شوي وي يعنې د خواړو مقدسه نذرانه او د خواړو ډېره مقدسه نذرانه. (۲۳) مگر په دې خاطر چې په هغه کې جسماني عيب دی، هغه دې مقدسې پردې او د قربانۍ ځای ته نژدې رانه شي او زما مقدس ځای او هرڅه چې په کې دي هغه دې نه ناپاکه کوي، ځکه چې زه څښتن يم او کاهنان مقدس کوم. <

(۲۴) نو حضرت موسیٰ دا هرڅه حضرت هارون او د هغه زامنو او ټولو اسراييليانو ته وويل.

د نذرانو مقدس توب

۲۲ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) >هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د هغو پاکو نذرانو احترام وکړي چې اسراييليان يې ماته وقف کوي، ترڅو هغوی زما مقدس نوم سپک نه کړي. زه څښتن يم. (۳) که چېرې ستاسو د اولادې څخه کوم يو د ناپاکۍ په حال کې هغو مقدسو نذرانو ته ورژدې شي چې د اسراييلو قوم ماته وقف کړې دي، هغه بيا هيڅکله د قربانۍ په ځای کې خدمت نه شي کولی. دا خبره به تل تر تله عملي کېږي. زه څښتن يم.

(۴) که چېرې د هارون د اولادې څخه کوم يو د پوستکي په ساري ناروغۍ اخته وي يا د بدن څخه يې زوه راووزي، هغه تر هغه وخته پورې دا پاکې نذرانې نه شي خوړلی ترڅو پورې چې پاک نه شي. هر کاهن چې داسې کوم شي ته لاس وروړي چې د مړي سره د لگېدلو په وسيله ناپاک شوی وي يا که چېرې د کاهن څخه مني ووزي، (۵) يا که چېرې هغه په ناپاک حيوان يا ناپاک نفر باندې لاس وهلی وي هغه ناپاک کېږي. (۶) هر کاهن چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاک شي، هغه تر مانېامه پورې ناپاک پاتې کېږي. بياهم هغه پاکې نذرانې نه شي خوړلی ترڅو پورې چې غسل ونه کړي. (۷) کله چې لمر پرېوزي، هغه به پاک شي او د هغې څخه وروسته هغه

کولی شي چې پاکې نذرانې وځوري ځکه چې دا د هغه خواړه دي. (۸) هغه دې د داسې حيوان غوښه ونه ځوري چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا د وحشي حيواناتو په وسيله وژل شوی وي، په دې باندې به هغه ناپاک شي. زه څښتن یم.

(۹) ټول کاهنان دې زما د مقرراتو څخه چې هغوی ته مې ورکړي دي پيروي وکړي. که نه، نو هغوی به گناهکاران او مړه شي، ځکه چې هغوی مقدسو مقرراتو ته په سپکه سترگه کتلي دي. زه څښتن یم چې هغوی مقدس کوم.

(۱۰) څوک چې د کاهن د کورنۍ غړی نه وي، هغه پاکې نذرانې نه شي خوړلی. د کاهن مېلمه يا مزدور هم هغه نه شي خوړلی. (۱۱) خو که چېرې يو کاهن په خپلو پيسو باندې يو غلام اخيستی وي يا که چېرې يو غلام د هغه په کورنۍ کې زېږېدلی وي، هغه غلام کولی شي چې د هغه خواړه وځوري. (۱۲) که چېرې د يو کاهن لور د يو داسې سړي سره واده وکړي چې هغه کاهن نه وي، هغه نه شي کولی چې پاکې نذرانې وځوري. (۱۳) مگر که چېرې د يو کاهن لور کونډه يا طلاقه شوې وي او اولادونه ونلري او بېرته راشي او د خپل پلار په کور کې اوسېږي، هغه کولی شي چې هغه خواړه وځوري چې د هغې پلار يې د کاهن په توگه ترلاسه کوي. په هر حال د کاهن د کورنۍ د غړو څخه پرته هيڅوک نه شي کولی چې هغه وځوري.

(۱۴) که چېرې داسې خلک چې د کاهن د کورنۍ غړي نه وي په غير ارادي توگه پاکې نذرانې وځوري، هغوی بايد کاهن ته د اضافه شلو فيصديو سره پوره تاوان ورکړي. (۱۵) - (۱۶) کاهنان بايد نورو خلکو ته اجازه ورنه کړي چې د دې پاکو نذرانو په خوړلو سره چې د اسراييلو قوم يې زما دپاره وقف کوي د هغو سپکاوی وکړي، ځکه چې په دې کار سره به هغوی گناهکار وگڼل شي او سزا به ومومي. زه څښتن یم او هغه نذرانې مقدسې کوم. <

١٧) څښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ١٨) >هارون او د هغه د زامنو او ټولو اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: که چېرې له تاسو څخه يو نفر که هغه يو اسراييلي يا يو داسې بېگانه نفر وي چې په اسراييلو کې اوسېږي، ماته د سوزېدونکې نذرانې دپاره يو سوغات وړاندې کوي، که هغه د نذر د ورکولو په توگه وي يا رضاکارانه نذرانه وي، ١٩) تاسو بايد د پادې يا رمې څخه يو نر حيوان وړاندې کړئ چې کوم عيب په کې نه وي د دې دپاره چې هغه ستاسو په خاطر قبول شي. ٢٠) که چېرې تاسو يو داسې حيوان وړاندې کړئ چې کوم عيب په کې وي، زه څښتن به هغه ستاسو په خاطر قبول نه کړم. ٢١) کله چې يو نفر څښتن ته د رمې او يا پادې څخه د سلامتی نذرانه راوړي چې يو نذر ورکړي يا د رضاکارانه نذرانې په توگه وي، د دې دپاره چې د قبلېدلو وړ وي نو په هغې کې بايد هيڅ عيب نه وي. ٢٢) څښتن ته داسې حيوان مه وړاندې کوی چې ږوند، گوډ يا معيوب وي، زخم ولري او يا د پوستکي په دوامداره ناروغۍ اخته وي. هغه په قربانگاه باندې د يوې داسې نذرانې په توگه مه ږدئ چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي. ٢٣) که څه هم تاسو کولی شئ چې د رضاکارانه نذرانې په توگه يو حيوان چې بې ډوله يا کوچنی وي وړاندې کړئ، مگر هغه به د نذر په توگه قبول نه شي. ٢٤) څښتن ته هيڅ داسې حيوان مه وړاندې کوی چې خصيه يې ټکول شوې، پرېکړل شوې، زخمي شوې يا ويستل شوې وي. تاسو بايد په خپله خاوره کې داسې کار ونه کړئ. ٢٥) تاسو بايد له بېگانه خلکو څخه داسې حيوانات وانخلي چې د خواړو د نذرانو په توگه يې وړاندې کړئ. هغه به ستاسو په خاطر قبول نه شي ځکه چې هغه بې ډوله دي يا عيبونه په کې دي.<

٢٦) څښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ٢٧) >کله چې يو خوشکی، يو وری يا يوه وزه پيدا شي، که هغه نر وي يا بنځه، د خپلې مور سره دې اووه ورځې پاتې شي. له اتمې ورځې څخه به هغه د يوې داسې نذرانې په توگه د منلو وړ وي چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. ٢٨) يوه غوا او د هغې خوشکی يا يوه مېړه او د هغې وری يا يوه وزه او د هغې بچۍ په يوه ورځ مه حلالوئ. ٢٩) کله چې تاسو څښتن ته د شکرانې يوه نذرانه قرباني کوی نو د مقرراتو څخه پيروي وکړئ

ترخو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. (٣٠) هغه بايد په هماغه ورځ وخورل شي، له هغې څخه تر سهاره پورې هيڅ شى مه پرېږدئ. زه څښتن يم.

(٣١) زما د حکمونو څخه پيروي وکړئ. زه څښتن يم. (٣٢) زما مقدس نوم مه سپکوى. د اسراييلو ټول قوم بايد د دې خبرې اقرار وکړي چې زه مقدس يم. زه څښتن يم چې تاسو مقدس کوم (٣٣) او تاسو مې د دې دپاره له مصر څخه راوويستلئ چې ستاسو خداى اوسم. زه څښتن يم.

مذهبي اخترونه

٢٣ (١) څښتن حضرت موسى ته وفرمايل: (٢) > د اسراييلو خلکو ته ووايه چې ما ستاسو دپاره څو مذهبي اخترونه ټاکلي دي چې سره راغونډ شئ او زما عبادت وکړئ. (٣) تاسو د خپل کار دپاره شپږ ورځې لرئ، مگر اوومه ورځ چې د سبت ورځ ده، د ارام کولو دپاره ده. په هغه ورځ کار مه کوئ، مگر د عبادت دپاره راغونډ شئ. دا مهمه نه ده چې چپرته اوسېږئ، سبت د څښتن ورځ ده. (٤) دغه اخترونه بايد په ټاکل شويو وختونو کې اعلان کړئ.

د فسحې او د فطيرې ډوډۍ اختر

(شمېر ٢٨: ١٦ - ٢٥)

(٥) څښتن ته د احترام کولو دپاره د فسحې د اختر لمانځل هر کال د اولې مياشتې په څوارلسمه ورځ د لمريزې پېل کې پيل کېږي. (٦) په پنځلسمه ورځ د فطيرې ډوډۍ اختر پيل کېږي او اووه ورځې دوام کوي. تاسو بايد په دې موده کې فطيره ډوډۍ وخورئ. (٧) د دغو ورځو څخه په اوله ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او خپل ورځنى کار هيڅ مه کوئ. (٨) اووه ورځې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي او په اوومه ورځ به بيا د عبادت

دپاره سره راغونډ شئ، مگر هيڅ خپل ورځنی کار مه کوی. <

د اولني حاصل اختر

٩) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ١٠) > د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې درکوم ورننوزئ او فصل يې ورپېښ، نو کاهن ته اولنی گېډی ورکړئ. ١١) هغه دې دا گېډی د څښتن په حضور کې پورته کړي، ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. کاهن دې هغه د سبت له ورځې څخه وروسته په بله ورځ پورته کړي. ١٢) په هماغه ورځ يوه سوزېدونکې نذرانه هم څښتن ته قرباني کړئ يعنې يو يو کلن وری چې هيڅ عيب په کې نه وي. ١٣) له هغې سره به تاسو د دوو کيلوگرامو بنو اوږو د غلې دانې يوه نذرانه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي وړاندې کړئ. دا يوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي او بوی يې په هغه باندې ښه لگيږي. همدارنگه له هغې سره به تاسو د څښلو د نذرانې په توگه يو ليتر د انگورو د شربت نذرانه هم وړاندې کړئ. ١٤) ترڅو پورې چې تاسو خدای ته دا نذرانه راوړې نه وي نو نوې غلې دانې هيڅ مه خورئ. که هغه خامې وي، نينې شوې وي، يا ډوډی ورڅخه پخه شوې وي هغه دې ونه خوړل شي. په دې قانون باندې دې د تل دپاره ستاسو د ټولو نسلونو له خوا عمل وشي.

د لو کولو اختر

(شمېر ٢٨: ٢٦ - ٣١)

١٥) د سبت د ورځې په سبا چې تاسو په کې څښتن ته د وړاندې کولو دپاره خپلې گېډی راوړئ، پوره اووه هفتې وشمېرئ. ١٦) په پنځوسمه ورځ، يعنې هغه ورځ چې د اووم سبت څخه وروسته وي، د نوي حاصل څخه څښتن ته د غلې دانې بله نذرانه وړاندې کړئ. ١٧) هره کورنۍ دې دوه

ډوډۍ راوړي چې ماته د وقف کولو دپاره پورته ونيول شي. هره يوه دې د دوو کيلوگرامو بنو اوږو
 څخه پخه شوې وي او خميره هم په کې وي. دا به څښتن ته د اولنيو رېبل شويو غلو دانو د نذرانې
 په توگه وړاندې شي. (۱۸) قوم دې د ډوډۍ سره اووه يو کلن وري، يو غويی او دوه پسونه وړاندې
 کړي، له دغو څخه دې په يو کې هم کوم عيب نه وي. دا به د غلې دانې او د څښلو د نذرانې سره
 څښتن ته يوه سوزېدونکې نذرانه وي، يوه داسې نذرانه چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي.
 (۱۹) بيا د گناه د نذرانې دپاره يو وز او د سلامتۍ د نذرانې دپاره دوه يو کلن وري قرباني کړئ.
 (۲۰) کاهن دې هغه ډوډۍ د دوه وريو سره څښتن ته د وقف کېدلو په خاطر پورته ونيسي. دا
 څښتن ته يوه مقدسه نذرانه ده چې بايد کاهنانو ته ورکړل شي. (۲۱) تاسو بايد په هماغه ورځ د
 عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار ونه کړئ. هرچېرته چې ستاسو اولاده اوسپړي دا
 مقررات دې تل تر تله مراعت کړي.

(۲۲) کله چې تاسو د خپلو ځمکو حاصلات لو کوئ، نو هغه د پټيو تر غاړو پورې مه لو کوئ او
 هغه وري چې د لو څخه پاتې شوي وي هغه مه راټولوی. هغه غريبانو او بېگانه خلکو ته پرېږدئ.
 زه ستاسو څښتن خدای يم. <

د سرنیو اختر

(شمېر ۲۹: ۱ - ۶)

(۲۳) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمایل: (۲۴) <د اسراييلو قوم ته ووايه چې د هر کال د اوومې
 مياشتې اوله ورځ د ارام کولو خاصه ورځ ده او د اسراييلو ټول خلک دې د سرنی د اواز په اورېدلو
 سره د عبادت دپاره سره راغونډ شي. (۲۵) په هماغه ورځ خپل عادي کار مه کوئ، مگر څښتن ته
 يوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې په اور باندې تيارېږي.>

د کفارې ورځ

(شمېر ۲۹: ۷-۱۱)

۲۶ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ۲۷ >هر کال د اوومې مياشتې لسمه ورځ د کفارې ورځ ده. د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او روژه ونيسئ. يوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي. ۲۸ په هغه ورځ هيڅ کار مه کوئ، ځکه چې دا د کفارې ورځ ده چې ستاسو دپاره ستاسو د خښتن خدای په حضور کې کفاره ادا کېږي. ۲۹ هرڅوک چې په هغه ورځ روژه ونه نيسي بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي. ۳۰ که چېرې څوک په هغه ورځ کوم کار وکړي، زه به په خپله هغه ووژنم. ۳۱ دا قانون ستاسو په ټوله اولاده باندې هرچېرته چې اوسېږي عملي کېږي. ۳۲ د مياشتې په نهمه ورځ د لمړې پوځي څخه نيولې د مياشتې د لسمې ورځې د لمړې پوځي پورې دا ورځ د ارام کولو د يوې خاصې ورځې په توگه ولمانځئ او په دې دوران کې بايد تاسو روژه ونيسئ.

د جونگړو اختر

(شمېر ۲۹: ۱۲-۴۰)

۳۳ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ۳۴ >اسراييليانو ته ووايه چې د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ خښتن ته د احترام کولو دپاره د جونگړو اختر پيل کېږي. هغه اووه ورځې دوام کوي. ۳۵ په دغو ورځو کې اوله ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او خپل ورځني کار مه کوئ. ۳۶ اووه ورځې خښتن ته داسې نذرانې وړاندې کړئ چې په اور باندې تيارېږي او په اتمه ورځ بيا د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او د پخوا په شان نذرانه وړاندې کړئ. دا د عبادت ورځ ده او تاسو به خپل عادي کار نه کوئ.

۳۷ دا هغه اخترونه دي چې د خښتن له خوا ټاکل شوي دي. هغه داسې ولمانځئ چې سره راغونډ

شي او هغه ډول ډول نذرانې چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي يعنې سوزېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې، قربانۍ گانې او د څښلو نذرانې، دا هره يوه دې په خپله مناسبه ورځ هغه ته وړاندې شي. (۳۸) دا اخترونه د سبت د ورځو څخه جدا دي او دا نذرانې د عادي سوغاتونو څخه جدا دي، يعنې ستاسو د هغو نذرانو څخه چې د نذرونو دپاره دي او د هغو رضاکارانه نذرانو څخه چې څښتن ته يې ورکوي.

(۳۹) نو کله چې تاسو خپل پتي ورپېل اووه ورځې دا اختر چې د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ پيل کېږي ولمانځئ. اوله ورځ به د ارام کولو ورځ وي او اتمه ورځ به هم د ارام کولو ورځ وي. (۴۰) په اوله ورځ تاسو د خپلو ونو څخه ډېره بڼه مېوه، د خرما د ونې څانگې، پانې لرونکې څانگې او د سيند د غاړو څخه ولې واخلي او اووه ورځې د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشالي وکړئ. (۴۱) دا هر کال اووه ورځې څښتن ته د احترام دپاره د يو اختر په توگه ولمانځئ. ستاسو راتلونکې اولاده دې تل تر تله د دې قانون څخه پيروي وکړي. هغه په اوومه مياشت ولمانځئ. (۴۲) د اسراييلو ټول خلک بايد اووه ورځې په جونگرو کې واوسېږي، (۴۳) ترڅو ستاسو اولاده په دې پوه شي کله چې ما د اسراييلو قوم له مصر څخه راوويست، هغوی مې دې ته مجبور کړل چې په ساده جونگرو کې واوسېږي. زه ستاسو څښتن خدای يم.

(۴۴) نو په دې ډول حضرت موسی^۱ د اسراييلو خلکو ته لارښودنه وکړه چې د څښتن اخترونه ولمانځي.

د خراغونو ساتنه کول

(هجرت ۲۷: ۲۰ - ۲۱)

۲۴ (۱) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۲) > په اسراييليانو باندې امر وکړه چې د هغو

خراغونو دپاره چې په مقدسه خېمه کې دي د زيتونو سوچه تېل راوړئ، ترڅو هغه په منظمه توگه بل وساتل شي. (۳) هارون دې هر ماښام هغه بل کړي او هغه دې تر سهاره پورې د څښتن په حضور کې د پردې څخه بيرون د لوظ د صندوق په منځ کې چې په ډېر مقدس ځای کې دی بل وساتي. دا حکم دې د تل دپاره مراعت شي. (۴) هارون بايد په هغو خراغونو باندې پام وکړي چې د سوچه سرو زرو په خراغدان باندې دي او وگوري چې هغه په منظمه توگه د څښتن په حضور کې بل وي.

هغه ډوډۍ چې خدای پاک ته وړاندې کيږي

(۵) څلورويشت کيلوگرامه ښه اوږه واخله او دولس ډوډۍ ورڅخه پخې کړه. (۶) دا ډوډۍ په دوه قطارونو کې چې په هر قطار کې شپږ ډوډۍ وي، په هغه مېز باندې کېږده چې په سوچه سرو زرو پوښل شوی دی او د څښتن په حضور کې دی. (۷) په هر قطار باندې لږه سوچه خوشبويي واچوه چې دا خوشبويي به څښتن خدای ته په اور باندې د تيارېدونکې نذرانې د يوې نښې په شان وي چې د ډوډۍ په ځای وړاندې کيږي. (۸) دا ډوډۍ دې په هر سبت کې د څښتن په حضور کې کېښودل شي. دا د همېش دپاره د اسراييلو وظيفه ده. (۹) دا ډوډۍ د هارون او د هغه د اولادې ده. هغوی دې هغه په يو مقدس ځای کې وخورې، ځکه چې دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. <

د کفر ويلو او د قتل دپاره سزاگانې

(۱۰) - (۱۱) داسې وشو چې يو سړی ؤ چې پلار يې مصري او مور يې اسراييلي وه چې شلوميت نومېدله، هغه د دبري لور وه چې د دان د قبيلې څخه ؤ. دغه سړي په کمپ کې د يو اسراييلي سره شخړه وکړه. د شخړې په وخت کې هغه څښتن ته ښکښلې وکړې، نو هغوی دا سړی حضرت

موسیٰ ته راوست. (۱۲) هغه يې تر څارنې لاندې وساته او څښتن ته يې انتظار کاوه چې دوی ته ووايي چې د هغه سره څه وکړي.

(۱۳) بيا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۱۴) <کفر ويونکی د کمپ څخه بیرون وباسه. هر چا چې د هغه ښکښلې چې څښتن ته يې کړې دي اورېدلې وي، خپل لاسونه دې د هغه په سر باندې کېږدي او ټول قوم دې هغه سنگسار کړي. (۱۵) اسراییليانو ته ووايه: که چېرې څوک خدای ته ښکښلې وکړي، نو هغه به د خپلو بدو سزا وويني. (۱۶) هر څوک چې د څښتن په نوم کفر ووايي بايد ووژل شي. ټول قوم بايد هغه سنگسار کړي. که هغه يو بېگانه نفر وي يا اسراییلی وي، کله چې هغه د خدای په نوم کفر ووايي بايد ووژل شي.

(۱۷) هر څوک چې قتل وکړي بايد ووژل شي (۱۸) او هر څوک چې د بل چا حیوان ووژني بايد تاوان يې ورکړي. قانون دا دی چې د ژوند په بدل کې ژوند واخيستل شي.

(۱۹) که چېرې يو څوک يو بل نفر ټپي کړي، هر څه چې هغه کړي وي هماغه شان عمل به ورسره کېږي. (۲۰) که چېرې تاسو د چا يو هډوکي مات کړئ، ستاسو يو هډوکي به مات شي. که چېرې تاسو د چا يوه سترگه وباسئ، ستاسو يوه سترگه به وويستل شي. که چېرې تاسو د چا يو غاښ مات کړئ، ستاسو يو غاښ به مات شي. څنگه چې تاسو يو بل نفر ټپي کړئ، ستاسو سره به په بدل کې هماغه شان کار کېږي. (۲۱) هر څوک چې يو حیوان ووژني تاوان به يې ورکوي، مگر څوک چې يو انسان ووژني، هغه به ووژل شي. (۲۲) دا قانون په تاسو ټولو باندې عملي کېږي، يعنې په اسراییليانو او په هغو بېگانه خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.<

(۲۳) کله چې حضرت موسیٰ د اسراییلو قوم ته دا خبرې وکړې، هغوی دا سپری له کمپ څخه

دباندي وويست او سنگسار يې کړ. په دې ډول د اسراييلو قوم هغه څه وکړل چې څښتن يې په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ.

اووم کال

(تتنيه ۱۵: ۱ - ۱۱)

۲۵ ﴿۱﴾ د سینا په غره باندې څښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل: ﴿۲﴾ >د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې درکوم ورننوزئ، بايد څښتن ته د احترام په خاطر هر اووم کال د ځمکې د کرلو څخه ډډه وکړئ. ﴿۳﴾ شپږ کاله خپل پټي وکړئ او شپږ کاله د خپلو انگورو د تاکنونو څانگې اصلاح کړئ او حاصلات يې راټول کړئ. ﴿۴﴾ مگر په اووم کال دې ځمکه بېخي خاره پاتې شي، دا به څښتن ته وقف شوی کال وي. په دې کال کې خپل پټي مه کړئ او د خپلو انگورو د تاکنونو څانگې مه اصلاح کوئ. ﴿۵﴾ هغه غلې دانې مه رېبئ چې بې له کرلو په خپله راشنې کيږي او د خپلو هغو تاکنونو څخه انگور مه راټولوی چې څانگې يې اصلاح شوې نه وي. دا يو کال دی چې ځمکه په کې بېخي خاره پاتې کيږي. ﴿۶﴾-﴿۷﴾ خو بياهم تاسو، ستاسو غلامان، ستاسو مزدوران او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او همدارنگه ستاسو اهلي او وحشي حيوانات کولی شي هغه څه چې په خپله راشنه کيږي وخوري.

د بېرته ورکولو کال

﴿۸﴾ اووه ځلې اووه کاله وشمېرئ، چې ټول نهه څلوېښت کاله کيږي. ﴿۹﴾ بيا د اوومې مياشتې په لسمه ورځ چې د کفارې ورځ ده په ټول وطن کې سرنې ووهئ. ﴿۱۰﴾ په دې ډول به تاسو پنځوسم کال خاص کال وگڼئ او د وطن ټولو اوسېدونکو ته به ازادي اعلان کړئ. د دې کال په دوران کې به

هغه ټول جايداد چې خرڅ شوی وي خپل اصلي خاوند يا د هغه اولادې ته بېرته ورکړل شي او هرڅوک چې د غلام په توگه خرڅ شوی وي خپلې کورنۍ ته به ورستون شي. (۱۱) پنځوسم کال به ستاسو دپاره د بېرته ورکولو کال وي. تاسو خپلې ځمکې ونه کړئ او هغه غلې دانې ونه رپيئ چې په خپله راشنې کيږي او د خپلو هغو ټاکونو څخه انگور مه راټولوی چې ځانگې يې اصلاح شوي نه وي. (۱۲) د بېرته ورکولو ټول کال به ستاسو دپاره پاک وي، تاسو به يوازې هغه څه خورئ چې په پټي کې په خپل سر راشنه کيږي.

(۱۳) په دې کال کې به ټول جايداد چې خرڅ شوی وي خپل اصلي خاوند ته بېرته ورکړل شي. (۱۴) که چېرې تاسو په خپل يو هېوادوال باندې ځمکه خرڅه کړئ يا يې ورڅخه اخلي، د يو بل څخه گټه مه اخلي. (۱۵) د ځمکې بيه دې د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب شي چې د بېرته ورکولو د بل کاله پورې په کې دا ځمکه حاصل ورکولی شي. (۱۶) که چېرې کلونه ډېر وي نو بيه به يې لوړه وي، مگر که چېرې کلونه کم وي، بيه به يې ټيټه وي ځکه چې څه چې خرڅيږي هغه به د فصلونو د شمېر په مطابق وي. (۱۷) د يو بل څخه گټه مه اخلي مگر زما څخه ووېرېږئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.

په اووم کال به خدای پاک خوراک تياروي

(۱۸) د څښتن د ټولو فرمانونو او قوانينو څخه پيروي وکړئ، ترڅو په دې خاوره کې په امن سره واوسېږئ. (۱۹) ځمکه به خپل حاصلات ورکړي او تاسو چې هرڅه غواړئ د خوړلو دپاره به يې ولرئ او په امن کې به واوسېږئ.

(۲۰) مگر کېدای شي چې تاسو پوښتنه وکړئ: که چېرې مونږ څه شی ونه کرو او حاصل راټول نه کړو، نو په اووم کال به څه شی وخورو؟ (۲۱) زه به په شپږم کال تاسو ته داسې برکت درکړم چې

خُمکه به د دریو کلونو دپاره پوره حاصل ورکړي. (۲۲) کله چې تاسو د اتم کال په دوران کې خپلې خُمکې وکړئ، د هغو حاصلاتو څخه به خواړه خورئ چې د شپږم کال په دوران کې راټول شوي وو او په نهم کال کې به هغه خواړه وخورئ کوم چې تاسو په اتم کال کې کرلي دي.

د جايداد بېرته ورکول

(۲۳) تاسو بايد خپله خُمکه په دايمي توگه خرڅه نه کړئ، ځکه چې دا ستاسو نه ده. هغه خُمکه زما ده او تاسو په کې د هغو بېگانو خلکو په شان یئ چې کولی شي د هغې څخه یوازې گټه واخلي.

(۲۴) کله چې خُمکه خرڅېږي، د هغې اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته په بیه واخلي. (۲۵) که چېرې له تاسو اسراييليانو څخه یو نفر غریب شي او مجبور شي چې د خپلې خُمکې څخه یو څه خُمکه خرڅه کړي، د هغه ډېر نژدې خپلوان بايد هغه بېرته واخلي. (۲۶) که چېرې یو نفر یو خپلوان هم ونلري چې هغه بېرته واخلي، کېدای شي چې هغه وروسته شتمن شي او پوره پیسې ولري چې هغه بېرته واخلي. (۲۷) په دې صورت کې هغه بايد د حاصلاتو بیه د هغو کلونو دپاره معلومه کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کاله پورې پاتې وي او د هغو پیسې دې هغه نفر ته ورکړي په چا باندې چې هغه خرڅه شوې وي. بیا هغه کولی شي چې بېرته خپله خُمکه واخلي. (۲۸) مگر که چېرې اصلي خاوند نه شي کولی چې هغه خُمکه بېرته په بیه واخلي، نو هغه به د بېرته ورکولو د راتلونکي کال پورې د نوي خاوند وي. د بېرته ورکولو په کال به هغه بېرته خپل اصلي خاوند ته ورکړل شي.

(۲۹) که چېرې یو نفر په دېوال لرونکي ښار کې یو کور خرڅه کړي، دا حق لري چې د اول کال په ټول دوران کې د خرڅېدلو د نېټې څخه را په دې خوا هغه بېرته واخلي. (۳۰) مگر که چېرې هغه په دې کال کې بېرته وانخلي، د هغه د بېرته اخیستلو حق له لاسه ورکوي او هغه کور د اخیستونکي

او د هغه د اولادې دایمي ملکیت کيږي. هغه به د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورنه کړای شي. (۳۱) مگر کوم کورونه چې په بې دېواله کلیو کې دي په هغو باندې دې د پټیو په شان کار وشي. اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته واخلي او هغه دې د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي. (۳۲) لاویان دا حق لري چې خپل جايداد په هغو ښارونو کې چې هغوی ته ورکړل شوي دي په هر وخت کې بېرته په بیه واخلي. (۳۳) که چېرې یو لاوي د دغو ښارونو څخه په یو ښار کې یو کور خرڅ کړي او بېرته یې وانخلي، هغه باید د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي، ځکه چې د اسرايیلو د قوم په منځ کې چې لاویان په خپلو ښارونو کې کوم کورونه لري، هغه د هغوی دایمي ملکیت دی. (۳۴) مگر هغه خرڅایونه چې د لاویانو د ښارونو په شاوخوا کې دي هغه به هیڅکله خرڅ نه شي. دا د تل دپاره د هغوی ملکیت دی.

غریبانو ته قرضونه ورکول

(۳۵) که چېرې یو اسرايیلی چې ستاسو سره نژدې اوسېږي غریب شي او خپل ځان ونه شي ساتلی، تاسو باید د هغه سره داسې مرسته وکړئ لکه څنګه یې چې د یو بېګانه یا موقتي اوسېدونکي سره کوئ، ترڅو هغه وکولی شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۶) د یو اسراييلي څخه هیڅ سود مه اخلئ، مګر د خپل خدای څخه ووېرېږئ، ترڅو ستاسو هېوادوال وکولی شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۷) په هغو پیسو باندې چې تاسو یې ورته په قرض ورکوئ د هغوی څخه سود مه اخلئ او په هغو خواړو باندې چې تاسو یې ورباندې خرڅوئ، ګټه مه اخلئ. (۳۸) زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې له مصر څخه راوویستلئ د دې په خاطر چې د کنعان ځمکه درکړم او ستاسو خدای اوسم.

د غلامانو ازادول

٣٩) که چېرې یو اسرایلی چې ستاسو سره نژدې اوسېږي دومره غریب شي چې خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توګه خرڅ کړي، تاسو به په هغه باندې د غلامانو کار نه کوئ. (٤٠) د هغه سره دې د مزدور یا هغه موقتي اوسېدونکي په شان رویه وشي کوم چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. هغه اسرایلی دې د بېرته ورکولو تر بل کاله پورې ستاسو خدمت وکړي. (٤١) په هغه وخت کې به هغه او د هغه اولادونه ستاسو څخه لار شي او خپلې کورنۍ او د خپلو نیکونو ملکیت ته به ورستانه شي. (٤٢) اسرایلیان زما غلامان دي چې ما له مصر څخه راوویستل. په دې خاطر باید هغوی د غلامانو په توګه خرڅ نه شي. (٤٣) د خپل خدای څخه ووېرېږئ او د هغوی سره سخته رویه مه کوئ. (٤٤) که چېرې تاسو غلامانو ته ضرورت لرئ، کولی شئ چې د خپل شاوخوا قومونو څخه یې په بیه واخلي. (٤٥) همدارنګه تاسو کولی شئ چې ځینې بېګانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او د هغوی اولادونه چې ستاسو په خاوره کې پیدا شوي دي هم په بیه واخلي. هغوی به ستاسو ملکیت شي. (٤٦) وروسته تاسو هغوی خپلو اولادونو ته د میراث په توګه پرېښودلی شئ او د ټول عمر دپاره ورڅخه غلامان جوړولی شئ. مګر د خپلو اسرایلیانو سره باید سخته رویه ونه کړئ.

٤٧) فرض کړئ یو بېګانه یا یو داسې موقتي اوسېدونکی چې ستاسو په منځ کې اوسېږي شتمن شي، مګر کوم اسرایلی غریب شي او خپل ځان په هغه بېګانه نفر یا د هغه نفر د کورنۍ په غړي باندې د غلام په توګه خرڅ کړي. (٤٨) هغه د خرڅېدلو څخه وروسته بیا هم حق لري چې بېرته په بیه واخیستل شي. یو ورور، (٤٩) یا یو تره یا یو د تره زوی یا یو بل نژدې خپلوان یې بېرته اخیستلی شي. که چېرې هغه په خپله پوره پیسې لاس ته راوړي، خپله ازادې په خپله اخیستلی شي. (٥٠) هغه باید د هغه چا سره چې دی یې اخیستی دی مشوره وکړي او د هغه وخت څخه چې خپل ځان یې خرڅ کړی و د بېرته ورکولو د بل کاله پورې کلونه دې وشمېري او د هغه د ازادېدو بیه دې د پاتې کلونو د هغه نرخ په اساس وي چې یو مزدور ته د هغو کلونو د شمېر په حساب

ورکول کيږي. (٥١) - (٥٢) که چېرې د بېرته ورکولو تر کاله پورې زياته موده پاتې وي هغه به د خپلې ازادۍ دپاره زياتې پيسې ورکوي او که چېرې لږه موده پاتې وي نو لږې پيسې به ورکوي. (٥٣) د هغه سره دې د داسې مزدورانو په شان رويه وشي چې د کال په حساب اجيران نيول کيږي. تاسو بايد وگورئ چې د هغه خاوند د هغه سره سخته رويه ونه کړي. (٥٤) حتی که چېرې هغه په دغو طريقو ازاد نه شي، د بېرته ورکولو په راتلونکي کال بايد هغه او د هغه اولادونه ازاد شي. (٥٥) دا ځکه چې اسراييليان زما غلامان دي چې ما له مصر څخه راوويستل. زه د هغوی څښتن خدای يم. <

د اطاعت کولو دپاره برکتونه

(تثنيه ٧: ١٢ - ٢٤، ٢٨: ١ - ١٤)

٢٤ (١) څښتن وفرمايل: <د خپلو ځانونو دپاره بتان يا مجسمې يا د تيږو ستنې مه جوړوئ چې د هغو عبادت وکړئ. زه ستاسو څښتن خدای يم. (٢) د سبت د ورځې څخه پيروي وکړئ او د هغه ځای احترام وکړئ چې زما عبادت په کې کيږي. زه څښتن يم.

(٣) که چېرې تاسو زما د فرمانونو څخه پيروي وکړئ او زما امرونو ته غاړه کېږدئ، (٤) زه به په صحيح وخت په تاسو باندې باران واوروم، ترڅو ځمکه حاصلات ورکړي او ونې مېوې ونيسي. (٥) ستاسو فصلونه به دومره پرېمانه شي چې ستاسو د غلو دانو غوبل به تر هغه پورې دوام وکړي ترڅو د انگورو د راتپلولو وخت راشي او ستاسو د انگورو د حاصل راتپلول به تر هغه وخته پورې دوام وکړي ترڅو د غلو دانو د کرلو وخت راورسيږي. هرڅه چې تاسو يې غواړئ هغه به وخورئ او په خپله خاوره کې به په امن سره واوسېږئ.

(٦) زه به ستاسو خاورې ته ارامي راولم او تاسو به بې د چاله وېرې خوب کولی شئ. زه به د

هغې خاورې څخه خطرناک حیوانات لېرې کړم او هلته به نور جنگ نه وي. (۷) تاسو به په خپلو دښمنانو باندې بريالي شئ او په جگړه کې به یې ووژنئ. (۸) ستاسو پنځه تنه به وکولی شي چې سلو تنو ته ماتې ورکړي او ستاسو سل تنه به وکولی شي چې لسو زرو تنو ته ماتې ورکړي. (۹) زه به تاسو ته برکت درکړم او ډېر اولادونه به درکړم او په هغه لوظ باندې به ودرېږم چې تاسو سره مې کړی دی. (۱۰) ستاسو حاصلات به دومره پرېمانه شي چې هغه به تر کاله پورې ورسپړي او حتی څه چې د زاړه حاصل څخه پاتې دي هغه به لېرې وغورزوئ ترڅو د نوي حاصل دپاره ځای پیدا شي. (۱۱) زه به راشم او ستاسو په منځ کې به اوسپړم او هیڅکله به ستاسو څخه کرکه ونه کړم. (۱۲) زه به ستاسو سره مل یم او ستاسو خدای به یم او تاسو به زما قوم یئ. (۱۳) زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې له مصر څخه راوویستلئ ترڅو نور د مصریانو غلامان نه اوسئ. ما ستاسو د غلامۍ جغونه مات کړل او تاسو ته مې د دې توان درکړ چې په سرلوړۍ سره واوسپړئ.

د سرغړونې سزا

(تثنیه ۲۸: ۱۵ - ۶۸)

(۱۴) څښتن وفرمایل: >مگر که چېرې زما امر ونه غاړه کېږدئ نو تاسو ته به سزا درکړل شي.
(۱۵) که چېرې تاسو زما د قوانینو او حکمونو د منلو څخه انکار وکړئ او هغه لوظ مات کړئ چې ستاسو سره مې کړی دی، (۱۶) نو زه به تاسو ته داسې سزا درکړم: په تاسو باندې به آفت نازل کړم، داسې ناروغي چې د علاج وړ نه وي او تېې چې تاسو به پرانده کړي او ستاسو ژوند به خراب کړي. تاسو به خپل فصلونه وکړئ، مگر هیڅ گټه به درته ونه رسوي ځکه چې څه چې تاسو کړئ ستاسو دښمنان به یې وخوري. (۱۷) زه به ستاسو په ضد شم، ترڅو ستاسو دښمنان تاسو ته ماتې درکړي او هغوی چې ستاسو څخه کرکه کوي په تاسو باندې به حکومت کوي. تاسو به دومره وپېرئ چې بې له دې چې څوک مو تعقیب کړي تاسو به تښتئ.

١٨) که چېرې د دغو ټولو شيانو څخه وروسته بياهم ماته غوږ ونه نيسي، زه به تاسو ته ستاسو د گناهونو په خاطر اووه چنده زياته سزا درکړم. ١٩) زه به ستاسو سخت غرور مات کړم. هيڅ باران به نه وي او ستاسو ځمکه به وچه شي او د اوسپنې په شان به کلکه شي. ٢٠) ستاسو ټول زيار به تاسو ته هيڅ گټه ونه رسوي، ځکه چې ستاسو ځمکه به فصلونه نه کوي او ونې به مېوه ونه نيسي.

٢١) که چېرې تاسو زما په خلاف اوسئ او ماته غوږ ونه نيسي، زه به بيا ستاسو سزا اووه چنده زياته کړم. ٢٢) زه به ستاسو منځ ته خطرناک حيوانات درولېږم او هغوی به ستاسو اولادونه ووژني، ستاسو حيوانات به له منځه يوسي او ستاسو شمېر به دومره کم کړي چې لارې به مو خوشې پاتې شي.

٢٣) که چېرې د دغو ټولو سزاگانو سره سره زما خبرو ته غوږ ونه نيسي او زما په خلاف پاتې شئ، ٢٤) زه به په خپله ستاسو په خلاف شم او تاسو ته به له مخکې څخه اووه چنده سخته سزا درکړم. ٢٥) زه به په تاسو باندې جنگ راولم د دې په خاطر چې تاسو ته د خپل لوظ د ماتولو دپاره سزا درکړم او که چېرې تاسو د خوندي پاتې کېدلو دپاره په خپلو ښارونو کې راغونډ شئ، زه به په تاسو باندې ناعلاجې ناروغۍ نازلې کړم او تاسو به مجبور شئ چې خپلو دښمنانو ته تسليم شئ. ٢٦) زه به په تاسو باندې خواږه بند کړم چې لس ښځې به يو تنور ډوډۍ پخوي. ستاسو جيره به دومره کمه کړم چې کله تاسو هغه ټوله وخورئ، بيا به هم ماږه نه شئ.

٢٧) که چېرې له دې سره سره بياهم تاسو ماته غوږ ونه نيسي او زما په خلاف پاتې شئ، ٢٨) بيا به زه په تاسو باندې خپل غضب نازل کړم او ستاسو سزا به له پخوا څخه اووه چنده زياته کړم. ٢٩) ستاسو لوږه به دومره زياته شي چې خپل اولادونه به وخورئ. ٣٠) زه به ستاسو هغه عبادتخاني له منځه يوسم چې په غونډيو باندې دي. ستاسو د خوشبويۍ قربانگاوې به له منځه يوسم او ستاسو مړي به ستاسو په بې ساه بتانو باندې وغورزوم. زه به ستاسو څخه کرکه وکړم. ٣١) ستاسو ښارونه

به په کنډوالو بدل کړم، ستاسو عبادتخاني به له منځه یوسم او ستاسو قرباني گانې به قبولې نه کړم. (۳۲) زه به ستاسو خاوره بېخي له منځه یوسم چې دښمنان مو هغه ونیسي، نو دې وړانې ته به هک حیران پاتې شي. (۳۳) زه به په تاسو باندې جنگ راولم او تاسو به په پرديو هېوادونو کې خپاره کړم. ستاسو ځمکه به خوشې پاتې شي او ښارونه به مو په کنډوالو بدل شي. (۳۴) - (۳۵) بیا به ځمکه د خاره پاتې کېدلو د کلونو څخه چې تاسو پرینې نه وه گټه واخلي. نو ترڅو پورې چې تاسو د خپلو دښمنانو په خاوره کې په جلاوطني کې اوسېږئ هغه به خوشې او خاره پاتې شي.

(۳۶) ستاسو هغه خلک چې په جلاوطني کې دي، د هغوی په زړونو کې به داسې وپره واچوم چې د هغې پانې له اواز څخه به هم تښتي چې باد یې رپوي. هغوی به داسې مندې وهي لکه څوک چې یې په جگړه کې تعقیبوي. د هغوی په څنګ کې به هیڅ دښمن نه وي مګر هغوی به غورزیږي. (۳۷) هیڅ څوک به هغوی نه تعقیبوي خو هغوی به د یو بل دپاسه غورزیږي او دا توان به نه لري چې د خپلو دښمنانو په مقابل کې ودریږي. (۳۸) هغوی به په پردي وطن کې مړه شي او د خپلو دښمنانو خاوره به یې ژوندي تېر کړي. (۳۹) د هغوی څخه چې څوک د خپلو دښمنانو په خاوره کې ژوندي پاتې شي، د هغوی ژوند به ستاسو او ستاسو د نیکونو د گناه له کبله برباد شي.

د راتلونکي دپاره هیله

(۴۰) مګر ستاسو اولاده به د خپلو گناهونو او خپلو نیکونو د گناهونو اقرار کوي چې زما سره یې بې وفايي او دښمني وکړه (۴۱) او زه یې د خپل ځان په ضد کړم ترڅو هغوی د خپلو دښمنانو خاورې ته وشرم. په آخر کې کله چې ستاسو د اولادې سخت زړونه نرم شي او د خپلې گناه دپاره سزا ومومي، (۴۲) زه به د یعقوب، اسحاق او ابراهیم سره خپل لوظ او خپل قوم ته د ځمکې د ورکولو وعده رایاده کړم. (۴۳) اول باید د دې وطن خلک دا ځمکه پرپردي ترڅو د خاره پاتې کېدلو څخه گټه واخلي او هغوی باید زما د قوانینو او فرمانونو د ردولو په سبب د خپلو گناهونو

پوره بیه ادا کړي. (٤٤) بیا هم، کله چې هغوی د خپلو دښمنانو په خاوره کې وي، زه به یې بېخي له منځه نه وړم. هغوی به نه پرېږدم او خپل لوظ به ورسره مات نه کړم، ځکه چې زه د هغوی څښتن خدای یم. (٤٥) مگر زه به د هغوی په خاطر هغه لوظ رایاد کړم چې د هغوی د نیکونو سره مې هغه وخت کړی ؤ چې هغوی مې له مصر څخه راوويستل د دې دپاره چې زه به د هغوی خدای اوسم او په دې ډول مې نورو قومونو ته خپل قدرت وروښود.

(٤٦) دا هغه فرمانونه، قوانین او مقررات دي چې څښتن د سینا په غره باندې د اسرایلیانو دپاره حضرت موسیٰ ته ورکړل.

څښتن ته د سوغاتونو په هکله قوانین

٢٧ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (٢) > د اسرایلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې که چېرې څوک یو بل نفر د خاص نذر په توگه څښتن ته وقف کړي، نو هغه نفر به د لاندینیو پیسو په ورکولو سره ازاد شي: (٣) - (٧) د مقدس ځای د مثال په مطابق:

- بالغ نارینه چې عمر یې د شلو کالو څخه تر شپیتو کالو پورې وي: ٥٠ مثقاله سپین زر.
- بالغه ښځه: ٣٠ مثقاله سپین زر.
- ځوان نارینه چې عمر یې د پنځو څخه تر شلو کالو پورې وي: ٢٠ مثقاله سپین زر.
- ځوانه ښځینه: ١٠ مثقاله سپین زر.
- ماشوم چې عمر یې د یوې میاشتې څخه تر پنځو کالو پورې وي: ٥ مثقاله سپین زر.
- ماشومه: ٣ مثقاله سپین زر.
- هغه نارینه چې عمر یې د شپیتو کالو څخه زیات وي: ١٥ مثقاله سپین زر.
- هغه ښځه چې عمر یې د شپیتو کالو څخه زیات وي: ١٠ مثقاله سپین زر.

۸) که چپرې يو نفر چې نذر ورکوي ډېر غريب وي او نه شي کولی چې دا ټاکل شوې اندازه ادا کړي، هغه دې دا نفر کاهن ته وړاندې کړي او کاهن به نذر ورکونکي ته د هغه د توان سره سمه بيه وټاکي.

۹) که چپرې د هغه نذر يو داسې حيوان وي چې خښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ وي، نو داسې سوغات چې خښتن ته ورکول کيږي هغه مقدس دی. ۱۰) که هغه حيوان بڼه وي يا خراب، هغه نه شي کولی چې د بل حيوان سره يې بدل کړي. که چپرې داسې وکړي نو دواړه حيوانات د خښتن کيږي. ۱۱) که چپرې د هغه نذر يو ناپاک حيوان وي، دا چې هغه خښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ نه دی نو هغه حيوان بايد کاهن ته راوستل شي. ۱۲) کاهن دې د هغه د بڼه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او دا به اخرنی بيه وي. ۱۳) که چپرې خاوند يې وغواړي چې هغه حيوان بېرته واخلي، بايد د هغې د بيې څخه شل فيصده زيات ورکړي.

۱۴) که چپرې يو نفر خپل کور خښتن ته وقف کوي، کاهن به ورته د هغه د بڼه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او هغه به اخرنی بيه وي. ۱۵) که چپرې هغه نفر چې خپل کور يې وقف کړی دی وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد شل فيصده اضافه بيه ادا کړي او کور به بيا د هغه شي.

۱۶) که چپرې يو نفر خښتن ته د خپلې کورنۍ د ځمکې کومه برخه وقف کوي، د هغې بيه دې د هغه تخم د اندازې له مخې وټاکل شي چې په هغه ځمکه کې کرل کيږي، يعنې د دوه سوه کيلوگرامو اوربشو تخم دپاره پنځوس مثقاله سپين زر. ۱۷) که چپرې هغه دا ځمکه د بېرته ورکولو د کال څخه وروسته سمدلاسه وقف کړي نو ټوله بيه دې ادا کړي. ۱۸) مگر که چپرې هغه نفر خپله ځمکه له دې څخه وروسته وقف کړي، کاهن به د هغې بيه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او کمه بيه به وټاکي. ۱۹) که چپرې هغه نفر چې ځمکه يې وقف کړې ده وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد د اضافه شلو فيصدو سره بيه

ادا کړي او ځمکه به بېرته د هغه شي. (۲۰) که چېرې هغه ځمکه په بل چا باندې خرڅوي، نو هغه دې اول بېرته په بیه واخلي، له دې پرته د بېرته اخیستلو حق د تل دپاره له لاسه ورکوي. (۲۱) د بېرته ورکولو په راتلونکي کال کې به دا ځمکه مقدسه شي او د څښتن دایمي ملکیت کېږي. هغه به د کاهنانو شي.

(۲۲) که چېرې یو نفر څښتن ته داسې یو پټی وقف کړي چې اخیستی یې وي او د هغه د کورنۍ د ځمکې برخه نه وي، (۲۳) کاهن به د هغه بیه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او هغه نفر باید په هماغه ورځ بیه ادا کړي. پیسې د څښتن کېږي. (۲۴) دا پټی به د بېرته ورکولو په کال کې د هغه اصلي خاوند یا د هغه اولادې ته بېرته ورکړای شي.

(۲۵) ټولې بیې باید د مقدس ځای د اندازې له مخې وټاکل شي.

(۲۶) اولنی زېږېدلی حیوان له پخوا څخه د څښتن دی، نو هیڅوک نه شي کولی چې هغه څښتن ته وقف کړي. که هغه یو خوسۍ وي، یو وری یا سپرلی وي، که هغه نر وي یا بنځه، هغه د څښتن دی. (۲۷) که چېرې هغه یو ناپاک حیوان وي، کېدای شي چې په اصلي بیه د اضافه شلو فیصدو سره بېرته واخیستل شي. که چېرې هغه بېرته وانه خیستل شي، کېدای شي چې په بل چا باندې په اصلي بیه خرڅ شي.

(۲۸) هیڅوک نه شي کولی چې داسې څه خرڅ کړي یا یې بېرته واخلي چې پرته له کوم شرط څخه یې څښتن ته وقف کړی وي، که هغه یو انسان وي، یو حیوان، یا د کورنۍ ځمکه وي. هغه په دایمي توګه د څښتن دي. (۲۹) حتی که یو انسان بې له کوم شرط څخه وقف کړای شوی وي هغه بېرته په بیه نه شي اخیستل کېدای، هغه باید ووژل شي.

٣٠ د ځمکې د ټولو حاصلاتو لسمه برخه که هغه غلې دانې وي يا مېوه، هغه د څښتن ده. ٣١

که چېرې يو نفر و غواړي چې له هغې څخه لږ بېرته واخلي، هغه بايد د اضافه شلو فيصدو سره اصلي بيه ادا کړي. ٣٢ کله چې څوک خپلې پادې او رمې شمېري د هغو څخه هر لسم حيوان د څښتن دی. ٣٣ هغه نفر نه شي کولی چې خپل حيوانات داسې ترتيب کړي چې خراب حيوانات ورڅخه انتخاب کړي او نه شي کولی چې هغه بدل کړي. که چېرې هغه يو حيوان د بل سره بدل کړي، بيا دواړه حيوانات د څښتن کيږي او بېرته په بيه نه شي اخیستل کېدای.

٣٤ دا هغه امرونه دي چې څښتن حضرت موسیٰ ته د سینا په غره باندې د اسراییليانو دپاره

ورکړل.